

d l a t e g o

Biuletyn Klubu Inteligencji Katolickiej w Katowicach
Organizacji Pożytku Publicznego KRS 0000068764 ISSN 2081-6367
Nr 6 (342) 1 czerwca 2020

Eucharystia
daje życie
2019–2022

**Program duszpasterski dla Kościoła w Polsce
Eucharystia daje życie (2019-2022)**

(2019/2020) Temat: Wielka tajemnica wiary

Motto biblijne: „[...] abyście uwierzyli w Tego, którego [Bóg] posłał” (J 6, 29)

**Mozaika w melchickiej bazylice
św. Pawła w Harisa, Liban**

Fot. Wojciech Pillich, 2019 r.

**Rok 2020 – Rokiem Świętego Jana Pawła II, Rokiem Bitwy Warszawskiej,
Rokiem Romana Ingardena, Rokiem Leopolda Tyrmanda, Rokiem Zaślubin Polski
z Morzem w Pucku, Rokiem Hetmana Stanisława Żółkiewskiego, Rokiem Ojca
Józefa Marii Bocheńskiego, Rokiem Fizyki, Rokiem Jana Kowalewskiego**

Ks. Józef Kozyra: **Chrystus jest Bogiem** [s. 2](#)

Antoni Winiarski: **Syrakuzy – historia Europy
w pigułce** s. 31

Za teatrem greckim z III w. przed Chr. widać wieżę
Sanktuarium Matki Bożej Płaczącej o wysokości 102 m.

Stanisław Waluś: **Setna rocznica uro-
dzin św. Jana Pawła II Wielkiego** [s. 4](#)

**Benedykt XVI na stulecie urodzin
Świętego Papieża Jana Pawła II** [s.10](#)

**Oświadczenie Zarządu Klubu Inteli-
gencji Katolickiej w Katowicach** [s. 12](#)

Ks. bp Wiesław Mering: **Niepokoje
czasu pandemii** [s. 15](#)

Piotr Lutyk: **Homoseksualizm –
prawda i fałsz** [s. 22](#)

**Można przekazać dar dla KIK w Ka-
towicach** [s. 30](#)

Wersje kolorowe biuletynu „Dlatego” można pobrać: <http://www.kik.katowice.opoka.org.pl/>

Chrystus jest Bogiem

Z kazania wygłoszonego przez Sługę Bożego ks. Jana Machę w kościele św. Józefa w Rudzie Śląskiej dnia 16 03 1941 r.

<<Drodzy chrześcijanie!

Chcemy dziś przedstawić historyczne dowody na boskość Jezusa Chrystusa. Historia nie zna żadnej innej postaci podobnej do Chrystusa, która tak zwycięsko stawiała opór fałom [przemijającego] czasu i od której promieniuje tak wielka siła ducha. Co mówi historia – kim jest Chrystus? To jest tematem mojego dzisiejszego kazania. Najpierw przyjrzymy się, co mówią o Chrystusie jemu ówczesi, a później temu, co mówią o nim pierwsze wieki.

Mówiąc o historii Chrystusa, musimy przede wszystkim musimy ustalić to, co mówili o Nim ludzie żyjący za Jego czasów, głównie apostołowie, ponieważ najbardziej prawdziwe dowody jakiegoś wydarzenia mogą podać tylko jego świadkowie. Przyjrzymy się temu, za kogo uważają Chrystusa ludzie żyjący w Jego czasach oraz apostołowie.

a) Gdy święty Jan Chrzciel spotkał Chrystusa, pozdrowił Go: „Oto Baranek Boży” (J 1,29). A za kogo uważał Zbawiciela św. Jan apostoł? Jego ewangelia zaczyna się od słów: „Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga, i Bogiem było Słowo”. „A Słowo stało się ciałem i zamieszkało wśród nas” (J 1, 14). Według św. Jana jest tak: „Kto nie uznaje Chrystusa, zaprzecza Bogu”. „Każdy, kto nie uznaje Syna, nie ma też i Ojca, kto zaś uznaje Syna, ten ma i Ojca” (1 J 2,23). „Po tym poznajecie Ducha Bożego: każdy duch, który uznaje, że Jezus Chrystus przyszedł w ciele, jest z Boga. Każdy zaś duch, który nie uznaje Jezusa, nie jest z Boga; i to jest duch Antychrysta (...)” (1 J 4, 2-3). „A świadectwo jest takie: że Bóg dał nam życie wieczne, a to życie jest w Jego Synu. Ten, kto ma Syna, ma życie, a kto nie ma Syna Bożego, nie ma też i życia” (1 J 5, 11-12). Czy potrzebujemy jeszcze wyraźniejszego dowodu na boskość Jezusa Chrystusa?

b) Za kogo św. Piotr uważał Chrystusa? Gdy pewnego razu Chrystus zapytał uczniów: za kogo uważają mnie ludzie? Piotr odpowiedział w imieniu wszystkich: „Ty jesteś Chrystus, Syn Boga Żywego” (Mt 16,16).

c) A św. Paweł? Wystarczy przeczytać jeden z jego 14 listów, aby się przekonać, że uważał Chrystusa za Boga. Wsłuchajmy się w kilka jego świadectw: „W Nim [Chrystusie] bowiem

mieszka cała Pełnia: Bóstwo, na sposób ciała (...)” (Kol 2,9). W liście do Hebrajczyków Paweł mówi: „Wielokrotnie i na różne sposoby przemawiał niegdyś Bóg do ojców przez proroków, a w tych ostatecznych dniach przemówił do nas przez Syna” (Hbr 1,1).

d) Za kogo uważali Chrystusa inni ludzie, którzy spotkali Jezusa? Ślepiec, którego uleczył Chrystus upadł na kolana i oddał Mu cześć jako Bogu. Gdy Jezus uspokoił jezioro, ci którzy byli w łodzi upadli przed nim na kolana i mówili: „Prawdziwie jesteś Synem Bożym”. W innym miejscu Pisma Świętego Marta woła: „Tak, Panie! Ja mocno wierzę, żeś Ty jest Mesjasz, Syn Boży, który miał przyjść na świat” (J 11,27). Tomasz woła: „Pan mój i Bóg mój” (J 20,28).

Myślę, że nie potrzebujemy dalszych dowodów, że apostołowie i ludzie współcześni Chrystusowi uważali Go za Boga.

Rozważmy jeszcze jedno pytanie dotyczące Chrystusa. Kościół miał wielu wrogów, którzy uważali że boskość Chrystusa jest legendą. Chrystus był człowiekiem, tak, nawet geniuszem, jednak nie był Bogiem. Dopiero zachwyt jego zwolenników uczynił z niego Boga. Gdyby tak rzeczywiście było, chrześcijaństwo już dawno musiało się zawalić. Ale tak nie jest. Na podstawie dowodów, które już dziś przytoczyliśmy widzimy, że Chrystus nie został proklamowany Bogiem dopiero później, w wyniku zachwytu swoich uczniów i zwolenników, lecz już ludzie Mu współcześni uważali Go za Boga.

Klasycznym dowodem na to jest też kazanie św. Piotra, które wygłasza on w dzień Zesłania Ducha Świętego: „Niech więc cały dom Izraela wie z niewzruszoną pewnością, że tego Jezusa, którego wyście ukrzyżowali, uczynił Bóg i Panem, i Mesjaszem” (Dz 2,36). To świadectwo św. Piotra nie pochodzi z czasów późniejszych, lecz zostało wypowiedziane jedynie 10 dni po wniebowstąpieniu Zbawiciela.

Drodzy chrześcijanie! Jak widzimy, cała ewangelia nie jest niczym innym jak tylko dowodem, że proroctwa Starego Przymierza spełniają się w Chrystusie. Trzeba by było spalić na stosie całe Pismo Święte, aby móc zaprzeczyć, że apostołowie i ludzie współcześni Chrystusowi uważali Chrystusa za Boga.

To samo, co mówią współcześni Chrystusowi, mówią o Chrystusie także pierwsi chrześcijanie. Jak mocna była wiara w boskość Chrystusa, widzimy już w pismach pogańskich. Cesarz Trajan nakazał swemu namiestnikowi w Azji Mniejszej,

Pliniuszowi sporządzić raport na temat chrześcijan. Czy nie są niebezpieczni dla państwa. Ten raport Pliniusza zachował się do dzisiaj jako zaszczytne świadectwo pierwszych chrześcijan. Pliniusz pisze: „Chrześcijanie oddają cześć Chrystusowi jako Bogu”. A zatem widzimy, że wiara w bóstwo Chrystusa nie jest późniejszym wynalazkiem. Tak wierzyli Apostołowie, tak wierzyli ówczesni Chrystusa, tak wierzą pierwsi chrześcijanie, tak wierzymy i my. Od dwóch tysięcy lat trwa ta sama wiara, zmieniła się tylko liturgia, stała się bogatsza, rozwijały się rzeczy zewnętrzne, powstały wspaniałe kościoły. Ale czcimy tego samego Chrystusa, o którym św. Atanazy w IV wieku pisał: „Nie czcimy stworzenia, lecz stwórcy, który stał się człowiekiem”. Świadectwem boskości Chrystusa jest też fakt, że Jego nauka rozprzestrzeniła się tak szybko na całym świecie. Wbrew wielkim trudnościom, prześladowaniom, nienawiści wobec Kościoła Chrystusowego, dla wiary pozyskiwani są ciągle nowi wyznawcy.

Drodzy chrześcijanie!

Przed kilkanaście laty w rzymskim Koloseum było święto. Na ruinach amfiteatru postawiono krzyż Chrystusa. Na miejscu, w którym kiedyś chrześcijanie ponosili męczeńską śmierć, stał znienawidzony krzyż. A zatem krwawi cesarze nie pokonali Kościoła. Historia nie mogła zmieścić chrześcijaństwa. Nawet w tym miejscu, gdzie umierało najwięcej chrześcijan, stoi dzisiaj triumfalnie Krzyż Chrystusa. Jego panowanie rozprzestrzeniło się na cały świat. Biedny rybak Piotr, który też umarł śmiercią męczeńską, ma teraz w Rzymie najpiękniejszy kościół. Przed kościołem stoi kolumna, która została sprowadzona z Egiptu przez pogańskiego cesarza Kaligulę. Teraz na szczycie tej kolumny widnieje Krzyż Chrystusa. Na kolumnie lśni inskrypcja, z którą powinni zapoznać się przeciwnicy i wrogowie Chrystusa: „Christus vincit, Christus regnat, Christus, Christus imperat” – „Chrystus zwycięża, Chrystus rządzi, Chrystus panuje”, ponieważ On jest prawdziwym Bogiem. Amen.>>

To piękne rozważanie ukazujące nam Chrystusa jako Boga niech nam pomoże z większą wiarą powtarzać słowa Litanii tak często przez nas odmawianych w obecnym czasie: czy to Litanię do Matki Bożej, czy do Serca Pana Jezusa, czy też do Imienia Jezus.

Jezu, Synu Boga żywego!

Jezu, Boże nasz!

Jezu, Boże mocny!

Serce Jezusa, w którym mieszka cała pełnia Bóstwa!

Serce Jezusa, ze Słowem Bożym istotowo zjednoczone!

Maryjo, Święta Boża Rodzicielko!

Maryjo, Matko Chrystusa!

Maryjo, Matko Stwórcy!

Maryjo, Matko Zbawiciela!

Jezu, Synu Odkupiciela świata, Boże!

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata!

Chrystusie, Jednorodzony Synu Ojca Przedwiecznego!

Jezusie Chrystusie, Wcielone Słowo Boże!

Zmiłuj się nad nami!

Święta Maryjo, Matko Boża, módl się za nami grzesznymi, teraz i w godzinie śmierci naszej, Amen.

Ks. Józef Kozyra

Ojciec Święty Franciszek do Polaków

Audycja ogólna – środa 29 IV 2020 r.

„Drodzy Polacy, serdecznie pozdrawiam każdego z was i wasze rodziny. Pojutrze rozpoczniemy maryjny miesiąc maj. Pozostając w domach z powodu pandemii, wykorzystajmy ten czas do odkrycia na nowo piękna modlitwy różańcowej i tradycji nabożeństw. Z rodziną, bądź indywidualnie, wpatrujcie się w każdej chwili w Oblicze Chrystusa i w serce Maryi. Niech Jej maczyne orędownictwo pomoże wam przetrwać czas szczególnej próby. Z serca wam błogosławię.”

Biuletyn Radia Watykańskiego, 29 IV 2020

Audycja ogólna – środa 13 V 2020 r.

„Pozdrawiam serdecznie wszystkich Polaków. Dzisiaj w liturgii obchodzimy wspomnienie Matki Bożej Fatimskiej. Powracamy myślą do Jej objawień i orędzia przykazanego światu, a także do zamachu na życie Jana Pawła II, który w swoim ocaleniu widział maczyną interwencję Najświętszej Dziewicy. W naszej modlitwie, prosimy Boga, za wstawiennictwem Niepokalanego Serca Maryi, o pokój dla świata, powstrzymanie pandemii, o ducha pokuty i o nasze nawrócenie. Z serca wam błogosławię.”

Biuletyn Radia Watykańskiego, 13 V 2020

Audycja ogólna – środa 20 V 2020 r.

„Pozdrawiam serdecznie wszystkich Polaków. W tych dniach obchodzimy setną rocznicę urodzin św. Jana Pawła II. On, Pasterz wielkiej wiary, lubił w modlitwie powierzać Panu Bogu Kościół i całą ludzkość. Wybierając zawołanie biskupie «Totus Tuus», pokazał również, że w trudnych chwilach powinniśmy zwracać się do

Matki Bożej, która może nam pomóc i wstawić się za nami. Niech Jego życie, zbudowane na głębokiej, intensywnej i ufnej modlitwie, będzie przykładem dla dzisiejszych chrześcijan. Z serca Wam błogosławię.”

Biuletyn Radia Watykańskiego, 20 V 2020

Audiencja ogólna – środa 27 V 2020 r.

„Pozdrawiam serdecznie Polaków, którzy łączą się z nami przez środki społecznego przekazu. Przeżywając nowennę przed uroczystością Ześłania Ducha Świętego, prosimy Boskiego Poczciwca, ażeby był obecny w nas, by poprzez Swoje dary, jakże konieczne, pomógł nam wzrastać w wierze chrześcijańskiej. W tym trudnym czasie, jaki przeżywa świat, módlmy się słowami św. Jana Pawła II wypowiedzianymi w Warszawie: «Niech zstąpi Duch Twój i odnowi oblicze ziemi! Tej ziemi!» (2 czerwca 1979 r.). Z serca wam błogosławię.”

Biuletyn Radia Watykańskiego, 27 V 2020

Rok 2020

– Rokiem Świętego Jana Pawła II

Z kalendarza na rok 2020

wydanego przez Edycję Świętego Pawła czerwiec

W świętej Eucharystii jest prawdziwie obecny Chrystus, który dla nas umarł i zmartwychwstał. W konsekrowanym Chlebie i Winie pozostaje wśród nas ten sam Jezus z Ewangelii, którego spotkali apostołowie i za którym poszli, którego widzieli ukrzyżowanego i zmartwychwstałego, którego ran dotknął Tomasz, po czym oddał Mu cześć, wołając: „Pan mój i Bóg mój!” (J 20, 28).

Jan Paweł II

Tekst: homilia, Rzym, 14 czerwca 2001 r.

Setna rocznica urodzin św. Jana Pawła II Wielkiego

Wprowadzenie

Dobrze się złożyło, że Sejm RP uchwałą z 13 czerwca 2019 r. ustanowił rok 2020 Rokiem Świętego Jana Pawła II. W każdym miesięczniku „Dłatego” w 2020 roku były i będą przedstawiane materiały związane z tym faktem. Jan Paweł II był największym z rodu Polaków i rodu Słowian. W kolejnych podpunktach przedstawię krótko ten temat.

Rocznica w tygodnikach

W tym punkcie przedstawię materiały związane z rocznicą urodzin Jana Pawła II zawarte

w trzech tygodnikach. Pierwsze strony okładek tych tygodników poświęcono tej rocznicy, a wewnątrz zamieszczono okolicznościowe artykuły.

Gość Niedzielny, nr 20, rok XXVII, 17 V 2020, s. 1.

Jak dobrze, że urodziła to dziecko, Milena Kindziuk, s. 18-20

Tu wszystko się zaczęło, Andrzej Grajewski, s. 21-23

Jakby ktoś wyszedł na chwilę, Magdalena Dobrzyński, s. 24-26

Niedziela, nr 20, 17 V 2020, s. 1.

Papież bliski, ale czy znany..., George Weigel, s. 10-11

Inspirujące dziedzictwo, ks. kard. Stanisław Dziwisz w rozmowie z ks. Jarosławem Grabowski, s. 12-13

Poznać i naśladować, ks. abp Mieczysław Mokrzycki w rozmowie z ks. Jarosławem Grabowskim, s. 13-14

Nie wystarczy przykleić, kard. Konrad Krjewski, s. 14-15

Św. Jan Paweł II odpowiada: Cierpienie nie jest karą za grzechy, Grzegorz Polak, s. 16

Wtedy upadł Związek Radziecki, Arturo Mari, s. 17

Polityczny testament, Artur Stelmasiak, s. 18-19

Jak Ojciec Święty wpłynął na moje życie, Andrea Bocelli, Marek Piekarczyk, Ida Nowakowska-Herndon, Witold Casetti, Rafał Brzozowski, Kamil Grocicki, 20-21

Zostawił ślad, Katarzyna Mysłę, s. 22-23

Zwyczajni o niezwykłym, Katarzyna Woynarowska, s. 24-25

Tu mówią Wojtyła i Wyszyński, Magdalena Wojtak, s. 26-27

Pierwsza biografia Emilii i Karola Wojtyłów, Katarzyna Cinzio, s. 27

Urodzinowa moneta, Włodzimierz Rędzioch rozmawia z Mauro Olivieri, s. 28

Jan Paweł II – odwaga świętości, Elżbieta Krawczyk, s. 29

Tygodnik Solidarność, nr 21 (1637), 22 V 2020, s. 1.

Odszedł Pasterz nasz, Agnieszka Żurek, s. 8-11

Święci nieustannie inspirują, mówi ks. prałat dr Sławomir Oder w rozmowie z Anną Maj, s. 12-16

Cały Twój, z Adamem Bujakiem rozmawia Mateusz Kosiński, s. 16-18

Chleb i praca, Teresa Wójcik, s. 20-22

W 100. Urodziny św. Jana Pawła II wywieś papieską i polską flagę

Nasz Dziennik, Nr 113 (6771), Sobota-Niedziela 16-17 maja AD 2020

jp2online.pl – największa baza wiedzy o Janie Pawle II

Portal został uruchomiony 18 maja 2020 roku i jest dostępny pod adresem jp2online.pl

Chcemy zachować i rozpowszechnić spuściznę po Janie Pawle II, będącą częścią polskiego dziedzictwa narodowego. Serwis wystartuje w setną rocznicę urodzin Karola Wojtyły.

Dokumenty, nagrania audio i video, fotografie, teksty i opracowania dotyczące Jana Pawła II w jednym miejscu w Internecie – to cel portalu JP2online.

Kilkanaście lat po śmierci najbardziej znanego na świecie Polaka, materiały archiwalne (multimedia, fotografie i dokumenty) dotyczące jego życia i posługi są rozproszone, często niedostępne i nie można z nich swobodnie korzystać. Dlatego Centrum Myśli Jana Pawła II podjęło się zadania zlokalizowania, opracowania merytorycznego i technicznego zbiorów związanych z Karolem Wojtyłą, by udostępnić je internautom. (...)

Portal jest skierowany do osób zajmujących się szeroko rozumianą popularyzacją myśli Jana Pawła II i edukacją (nauczyciele, edukatorzy, artyści, producenci filmowi, dziennikarze, animatorzy kultury) oraz pracowników naukowych zajmujących się spuścizną po Janie Pawle II jako materiałem badawczym. Portal będzie również przydatnym narzędziem dla wszystkich osób zainteresowanych osobiście życiem i posługą papieża. (...)

Partnerzy projektu:

Archidiecezja Warszawska,
Archiwum Akt Nowych,

Archiwum Narodowe w Krakowie,
Filmoteka Narodowa Instytut Audiowizualny,
Instytut Pamięci Narodowej,
Instytut Prymasowski Stefana Kardynała Wyszyńskiego,
Instytut Tertio Millenio,
Klasztor Braci Mniejszych Konwentualnych
w Niepokalanowie,
Naczelna Dyrekcja Archiwów Państwowych,
Polskie Radio S.A.,
Zgromadzenie Księża Sercanów.
CENTRUM MYŚLI JANA PAWŁA II
ul. Foksal 11 00-372 Warszawa
tel. + 48 22 826 42 21 fax. +48 22 826 42 23
centrum@centrumjp2.pl
<https://www.centrumjp2.pl/nauka/jp2-online/>

Serwis Katolickiej Agencji Informacyjnej 100-lecie św. Jana Pawła II

**BIOGRAM, WYDARZENIA, WYWIADY,
KOMENTARZE, ANALIZY, MULTIMEDIA
WYDARZENIA**

Biblioteka Literatury Zagranicznej w Moskwie
uczciła setne urodziny św. Jana Pawła II

Obchody 100. rocznicy urodzin św. Jana Pawła
II we Lwowie

Wenezuelczycy i Polacy uczcili 100. rocznicę
urodzin św. Jana Pawła II

Austria: Duchowy „bukiet urodzinowy” dla
św. Jana Pawła II

Premier: Papież Jan Paweł II zmienił historię
świata

Wideoprzesłanie papieża Franciszka do Pola-
ków na 100-lecie Jana Pawła II

Koncert „Santo Subito” w 100. rocznicę uro-
dzin Jana Pawła II

Kard. Nycz: w „Dziele Nowego Tysiąclecia”
realizują się słowa Jana Pawła II

„Gość Niedzielny” na 100. urodziny Jana Paw-
ła II

„Gość Niedzielny” wspólnie z Instytutem Pa-
mięci Narodowej przygotował specjalny serwis
internetowy wadowice1920.gosc.pl, który przed-
stawia biografię św. Jana Pawła II z perspektywy
jego najbliższego otoczenia. Redakcja z okazji
100. rocznicy urodzin Jana Pawła II przygotowa-
ła także specjalne, darmowe e-wydanie tygodni-
ka.

Rusza Akcja Różaniec Dzieci JP2

Młodzież ze Wschodu: 100 l. krwi na 100-lecie
urodzin św. Jana Pawła II

Szymon Nehring i Jan Englert w wyjątkowym
koncercie dla Jana Pawła II – transmisja w ra-
diowej Dwójce

Franciszek odprawił Mszę św. przy grobie Jana
Pawła II w 100. rocznicę jego urodzin

Kraków: gigantyczne balony z papieskimi
barwami wystartowały z portu lotniczego Jana
Pawła II

Polska w 100. rocznicę urodzin Jana Pawła II –
wybrane inicjatywy

Koncert „SANTO SUBITO – Prorok Naszych
Czasów”

Dziś na Angelicum inauguracja Instytutu Kul-
tury Św. Jana Pawła II

Orędzie kard. Dziwisza na 100. rocznicę uro-
dzin św. Jana Pawła II

Wyjątkowe znaczenie pontyfikatu św. Jana
Pawła II dla Słowacji

Kard. Dziwisz: Jan Paweł II miał silne poczu-
cie swojej polskiej tożsamości

Abp Jędraszewski: nie zrozumiemy św. Jana
Pawła II bez zrozumienia jego domu

Muzeum Jana Pawła II i Prymasa Wyszyń-
skiego na 100. rocznicę urodzin Karola Wojtyły

Na Jasnej Górze trwa świętowanie 100. uro-
dzin Jana Pawła II

Kard. Nycz: nauczanie Jana Pawła II jest nie-
odkrytym skarbem Kościoła

„Tryptyk Rzymski” w adaptacji Artura Żmi-
jewskiego i Włodka Pawlika

Setne urodziny Jana Pawła II w licheńskim
sanktuarium

List Prezydium KEP na setną rocznicę urodzin
św. Jana Pawła II

100. urodziny Jana Pawła II na antenach TVP

Międzynarodowa modlitwa różańcowa rozpo-
częła obchody 100. rocznicy urodzin św. Jana
Pawła II w Krakowie

Kard. Dziwisz: św. Janowi Pawłowi II zależało
na jedności chrześcijaństwa

Jak w Polsce obchodzona będzie 100. rocznica
urodzin św. Jana Pawła II

Prezentacja listu Benedykta XVI o Janie Pawle II

Benedykt XVI: Jan Paweł II nie jest moralnym
rygorystą, ale ukazał znaczenie Bożego miło-
sierdzia

W 100. urodziny Karola Wojtyły ruszy najwięk-
sze wirtualne centrum wiedzy o Janie Pawle II

„Dar na Stulecie” – ponad 1300 inicjatyw na
pięciu kontynentach

Przesłanie papieża do Polaków w 100. rocznicę urodzin Jana Pawła II

Na Ukrainie, mimo koronawirusa, trwa rok Jana Pawła II

Centrum Myśli Jana Pawła II na 100. rocznicę urodzin Papieża-Polaka

<https://ekai.pl/100-lecie-sw-jana-pawla-ii/>

Znaczki Poczty Polskiej

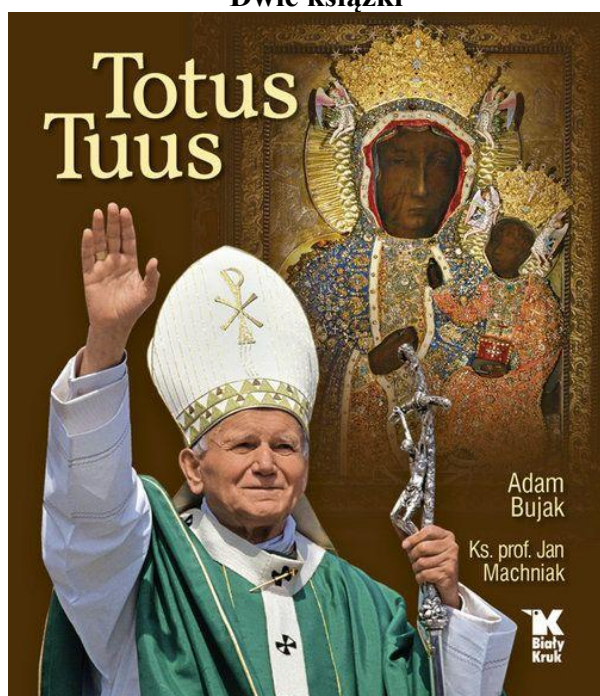
100. ROCZNICA URODZIN ŚWIĘTEGO JANA PAWŁA II WSPÓLNA EMISJA POLSKI I SŁOWACJI.

PAPIEŻ JAN PAWEŁ II I KARDYNAŁ J. CH. KOREC, NITRA, SŁOWACJA, 1995 R.

100. ROCZNICA URODZIN ŚWIĘTEGO JANA PAWŁA II.

Dwie książki

Totus Tuus, Adam Bujak, ks. prof. Jan Machniak, Biały Kruk, Kraków 2020

Z IV strony okładki:

Ogłoszony przez polski parlament Rok św. Jana Pawła II w stulecie jego urodzin (1920–2020) każe zastanowić się nad dziełem naszego wielkiego rodaka. Ks. Karol Wojtyła na drogę swego dorosłego życia wybrał dewizę Totus Tuus, czyli po polsku Cały Twój – zawołanie odnosi się do Maryi, Matki Jezusa. To Jej tak młody kapłan, jak i sędziwy Papież zawierzył siebie samego, Ojczyznę oraz cały świat. Podkreślał zawsze, że nabożeństwo do Matki Bożej jest nie tylko wyrazem miłości do Niej, ale przede wszystkim drogą do Chrystusa. (...)

O roli Maryi w życiu Karola Wojtyły i ogóle w dziejach polskiego narodu opowiada w obszernym wprowadzeniu do albumu ks. prof. Jan Machniak, który miał zaszczyt i radość bezpośrednio współpracować ze św. Janem Pawłem II.

Wybitny artysta Adam Bujak, który fotografował Karola Wojtyłę – Jana Pawła II przez 40 lat!, ukazuje w tym albumie zarówno niezwykle kult Matki Bożej, jak i związki polskiego Papieża z pobożnością Maryjną. Autor pięknymi obrazami objaśnia sens dewizy Totus Tuus. Papież Polak odwiedził na swej pielgrzymiej drodze bardzo wiele sanktuariów, jednak najbliższe więzy łączyły go z Jasną Górą, siedzibą Królowej Polski, oraz z Kalwarią Zebrzydowską. (...)

Spis treści

Wprowadzenie

Totus Tuus. Maryja w życiu i nauczaniu św. Jana Pawła II

Wyraz wdzięczności

Wadowice. Tutaj wszystko się zaczęło

W stulecie urodzin

Zawsze razem

Adoracja

Pod krzyżem

Sceny z życia Maryi

Zaśnięcie

Koronacja

Jasna Góra

Lourdes

Fatima

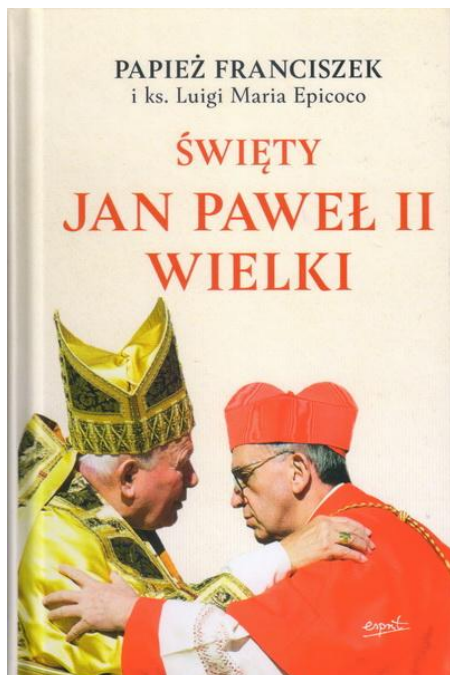
Z Wawelu na Skałkę

Z Maryją przez Polskę

Królowa Polski

Słowo od partnera publikacji

<https://bialykruk.pl/ksiegarnia/ksiazki/totus-tuus#tabs-nav>

PAPIEŻ FRANCISZEK
i ks. Luigi Maria Epicoco
ŚWIĘTY JAN PAWEŁ II WIELKI,
Przełożyła Anna Gogolin
Wydawnictwo Esprit
Kraków 2020

Spis treści

Słowo wstępne
I „Na tobie zbuduję mój Kościół”
II Młodość i formacja
III Kapłan
IV Nauczanie Jana Pawła II
V Od „ukrzyżowania” po śmierć, od świętości po spuściznę

Ze strony IV okładki:

KAI, Gość Niedzielny, Aleteia.pl, Instytut Tertio Milenio, EWTN Polska (Telewizja Wiekuistego Słowa).

Świętowanie w kościele Narodzenia Najświętszej Maryi Panny i Świętego Walentego w Bielsku-Białej Lipniku

17 maja 2020 r. byłem w kościele na Mszy św. o godz. 11 (Msze św. były co godzinę ze względu na epidemię). Homilię wygłosił ks. Adam Bieniek – rezydent, Kanclerz Kurii Bielsko-Żywieckiej. W pamięci utkwiły mi dwa fragmenty: „(...) ... mówią Wielki. (...) święty Jan Paweł II Wielki. Amen”.

Dekoracja ołtarza św. Walentego, drugiego patrona parafii – 17 V 2020 r.

Dekoracja balkonu

Balkon w Gliwicach – 18 V 2020 r.

Uroczysta Msza Święta w katedrze Świętych Apostołów Piotra i Pawła w Gliwicach

Jadąc na Mszę św. do katedry długim przegubowym autobusem zauważyłem w nim kartkę z napisem: „W związku z zagrożeniem koronawirusem w tym pojeździe może znajdować się maksymalnie 51 pasażerów!”. W katedrze przy wejściu była kartka z napisem: „Prosimy zajmować TYLKO wyznaczone miejsca, oznaczone białymi karteczkami. Równocześnie w świątyni może przebywać 165 osób.” Wierni w maszynkach siedzieli tylko przy karteczkach i w ten sposób było zajęte około 20% miejsc siedzących.

Dekoracja w katedrze.

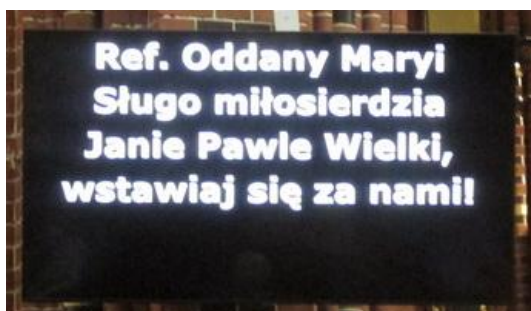

Karteczka na ławce.

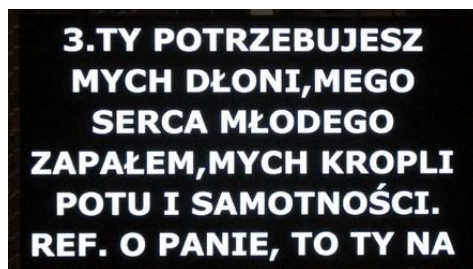
Od lewej: ks. Konrad Kołodziej, były proboszcz parafii katedralnej, ks. bp. Jan Kopiec i ks. Bernard Plucik, proboszcz parafii katedralnej.

Mszy św. o godz. 18.00 w 100. rocznicę urodzin Jana Pawła II przewodniczył ks. bp Jan Kopiec, który wygłosił homilię. Powiedział, że życie św. Jana Pawła II było wartościowe, piękne i przynoszące wspaniałe owoce. Świecenia kapłańskie otrzymał 1 XI 1946 r. w pustej kaplicy Pałacu Arcybiskupiego w Krakowie, a Mszę św. prymicyjną odprawił w krypcie św. Leonarda w katedrze na Wawelu. Ks. Biskup powiedział, że Jan Paweł II odważnie głosił prawdę, między innymi o tym, że obrona najsłabszych jest wyrazem naszej dojrzałości, że trzeba od siebie wymagać, nawet gdyby inni od nas nie wymagali. Przypominał o swoich święceniach biskupich w Bazylice Watykańskiej 6 I 1993 r. z rąk Jana Pawła II. Potem powiedział, że dziś wiemy i wierzymy, że On spogląda na cały świat z okna Domu Ojca.

Śpiewaliśmy pieśń „Oddany Maryi”, którą napisał ks. Stanisław Szczepaniec, a melodię skomponował Krzysztof Michalek.

Ze słów ks. Biskupa przed ostatnim błogosławieństwem utkwiły mi następujące: „... niech nas zaprosi do lektury jego nauczania...”.

Na koniec Mszy św. śpiewaliśmy „Barkę”.

Wyrazy pamięci pod popiersiem Świętego Jana Pawła II na kościele parafii wojskowej w Gliwicach przy ul. Dworcowej

Znicze i kwiaty – 18 maja 2020 r. 19.17.

Napis na wiaźance: GLIWICKI KLUB GAZETY POLSKIEJ.

Tekst i zdjęcia Stanisław Waluś

Watykan, 4 maja 2020 r.

Na stulecie urodzin Świętego Papieża Jana Pawła II 18 maja 2020 r.

18 maja upłynie 100 lat od urodzin papieża Jana Pawła II w małym polskim mieście Wadowice. Polska, którą trzy sąsiednie mocarstwa – Prusy, Rosja i Austria – podzieliły między siebie i okupowały przez ponad sto lat, po pierwszej wojnie światowej odzyskała niepodległość. Było to wydarzenie budzące wielkie nadzieje, ale domagające się także wielkich wysiłków, ponieważ organizujące się na nowo państwo ciągle odczuwało nacisk obydwu mocarstw – Niemiec i Rosji. W tej sytuacji opresji, ale przede wszystkim nadziei, wzrastał młody Karol Wojtyła, który niestety bardzo wcześnie stracił swą matkę, brata, a na koniec także ojca, któremu zawdzięczał swoją głęboką i gorącą pobożność. Młodego Karola pociągały szczególnie literatura i teatr, dlatego po uzyskaniu matury zaczął najpierw studiować te dwa przedmioty.

„Aby uchronić się przed wywózką na przymusowe roboty do Niemiec, jesienią roku 1940 zaczął pracę jako robotnik fizyczny w kamieniołomie, związanym z fabryką chemiczną Solvay” (por. Jan Paweł II, *Dar i tajemnica*, s. 12). „Jesienią roku 1942 podjął ostateczną decyzję wstąpienia do krakowskiego Seminarium Duchownego, które arcybiskup Krakowa Sapieha potajemnie zorganizował w swej rezydencji. Już jako fabryczny pracownik rozpoczął z pomocą starych książek studiowanie teologii, tak że 1 listopada 1946 mógł otrzymać święcenia kapłańskie” (por. tamże, s. 15). Teologii uczył się jednak nie tylko z książek, ale także poprzez doświadczenie konkretnej ciężkiej sytuacji, w której znajdował się on sam i jego kraj. Jest to poniekąd charakterystyczne dla całego jego życia i działalności. Studiuje książki, ale zawarte w nich pytania stają się treścią, którą przeżywa i której dogłębnie doświadcza. Tak też dla niego jako młodego biskupa – od 1958 roku biskupa pomocniczego, a od 1964 roku arcybiskupa Krakowa – Sobór Watykański II stanowi szkołę całego jego życia i pracy. Pojawiające się doniosłe pytania, przede wszystkim wiążące się z tak zwanym Schematem XIII – późniejszą Konstytucją *Gaudium et spes* – były jego osobistymi pytaniami. Wypracowane na soborze odpowiedzi wskazały mu drogę jego pracy jako biskupa, a później jako papieża.

Gdy kardynał Wojtyła 16 października 1978 roku został obrany Następcą Świętego Piotra, Ko-

ściół znajdował się w sytuacji dramatycznej. Obrady soborowe przedstawiano na forum publicznym jako spieranie się o samą wiarę, która w ten sposób wydawała się pozbawiona swego charakteru nieomyślnej i nienaruszalnej pewności. Tak na przykład pewien bawarski proboszcz sytuację tę scharakteryzował w następujących słowach: „Na koniec wpadliśmy w błędną wiarę”. To poczucie, że nic już nie jest pewne, że wszystko można kwestionować, podsycił jeszcze sposób przeprowadzania reformy liturgii. Na koniec wydawało się, że także w liturgii można wszystko tworzyć samemu. Paweł VI energicznie i zdecydowanie doprowadził do końca sobór, jednak po jego zakończeniu stawał przed coraz trudniejszymi problemami, które na koniec postawiły pod znakiem zapytania sam Kościół. Socjologowie porównywali w tamtym czasie sytuację Kościoła z sytuacją Związku Sowieckiego pod rządami Gorbaczowa, w którym w procesie poszukiwania niezbędnych reform rozpadł się na koniec cały potężny wizerunek państwa sowieckiego.

Tak więc na nowego papieża czekało w istocie zadanie po ludzku niemal niewykonalne. Już na pierwszy rzut oka okazało się jednak, że Jan Paweł II budził nowe zachwycenie się Chrystusem i Jego Kościołem. Najpierw jego słowa na rozpoczęcie pontyfikatu, zawołanie: „Nie lękajcie się! Otwórzcie, otwórzcie na oścież drzwi Chrystusowi!” Ten ton charakteryzował zresztą cały jego pontyfikat i uczynił go wyzwajającym odnowicielem Kościoła. Stało się tak dlatego, że nowy papież pochodził z kraju, w którym recepcja soboru była pozytywna. Decydujące było nie powątpiewanie we wszystko, lecz radosna odnowa wszystkiego.

W 104 wielkich podróżach duszpasterskich papież przemierzył cały świat i wszędzie głosił Ewangelię jako radosną nowinę, wyjaśniając w ten sposób także swój obowiązek opowiadania się za dobrem, za Chrystusem.

W 14 encyklikach na nowy sposób ukazywał wiarę Kościoła i jego ludzkie nauczanie. Nieuniknione więc było to, że wywołał sprzeciw w Kościołach Zachodu, które były przepełnione wątpliwościami.

Dzisiaj istotne wydaje mi się wskazywanie na właściwe centrum, z perspektywy którego należy odczytywać przesłanie zawarte w jego różnych tekstach. Centrum to sugestywnie odsłoniła nam wszystkim godzina jego śmierci. Papież Jan Paweł II zmarł w pierwszych godzinach ustanowionego przez niego święta Miłosierdzia Bożego. Pozwólcie mi najpierw dołączyć tutaj małą osobi-

stą uwagę, która ukazuje nam coś ważnego dla zrozumienia istoty i postępowania tego papieża. Jan Paweł II był od początku pod dużym wrażeniem orędzia krakowskiej zakonniczki Faustyny Kowalskiej, która przedstawiała miłosierdzie Boże jako istotne centrum całej chrześcijańskiej wiary i pragnęła ustanowienia jego święta. Po konsultacjach papież przewidział na nie Białą Niedzielę. W sprawie stosowności tej daty, przed podjęciem ostatecznej decyzji, poprosił jednak o opinię Kongregację Nauki Wiary. Daliśmy odpowiedź negatywną, ponieważ uważaliśmy, że takiej wielkiej, starej i pełnej treści daty jak Biała Niedziela nie należy obciążać nowymi ideami. Dla Ojca Świętego przyjęcie naszego „nie” z pewnością nie było łatwe. On jednak zrobił to z całą pokorą i przyjął również nasze drugie „nie”. Na koniec sformułował propozycję, która Białej Niedzieli pozostawia jej historyczne znaczenie, ale w jej pierwotną treść wprowadza miłosierdzie Boże. Często zdarzały się takie przypadki, w których wywierała na mnie wrażenie pokora wielkiego papieża, rezygnującego ze swych ulubionych idei, gdy nie było na nie zgody urzędowych organów, o którą zgodnie z klasycznym porządkiem należało je prosić.

Gdy Jan Paweł II wydał ostatnie technienie na tym świecie, było akurat po pierwszych niesporach święta Miłosierdzia Bożego. Rozjaśniło to godzinę jego śmierci: światło miłosierdzia Bożego rozbłysło nad jego konaniem jako krzepiące orędzie. W swojej ostatniej książce Pamięć i tożsamość, która ukazała się prawie w przeddzień jego śmierci, papież raz jeszcze pokrótce przedstawił orędzie Bożego miłosierdzia. Wskazuje w niej, że siostra Faustyna zmarła jeszcze przed okropieństwem drugiej wojny światowej, ale przekazała już odpowiedź Pana na te potworności. „Zło nie odnosi ostatecznego zwycięstwa! Tajemnica paschalna potwierdza, że ostatecznie zwycięskie jest dobro; że życie odnosi zwycięstwo nad śmiercią; że nad nienawiścią tryumfuje miłość” (s. 62).

Papieżowi przez całe życie chodziło o to, aby obiektywne centrum wiary chrześcijańskiej – naukę o zbawieniu – subiektywnie przyjąć za swoje i uzdalniać innych do jego przyjęcia. Dzięki zmartwychwstałemu Chrystusowi miłosierdzie Boże jest przeznaczone dla każdego. Mimo iż to centrum chrześcijańskiej egzystencji jest nam darowane tylko w wierze, ma ono jednocześnie znaczenie filozoficzne, bo skoro miłosierdzie Boże nie jest faktem, to musimy radzić sobie z takim światem, w którym ostateczna

przeciwaga dobra wobec zła nie jest rozpoznawalna. Ostatecznie poza tym obiektywnym historycznym znaczeniem każdy musi wiedzieć, że miłosierdzie Boże okaże się na koniec silniejsze od naszej słabości. W tym miejscu należy odnajdywać wewnętrzną jedność orędzia Jana Pawła II i zasadnicze intencje papieża Franciszka: wbrew spotykanej niekiedy opinii Jan Paweł II nie jest moralnym rygorystą. Ukazując istotne znaczenie Bożego miłosierdzia, daje on nam możliwość przyjęcia stawianych ludziom moralnych wymogów, mimo iż człowiek nigdy nie zdoła im w pełni sprostać. Nasze moralne wysiłki podejmujemy w świetle Bożego miłosierdzia, które dla naszej słabości okazuje się uzdrawiającą mocą.

Gdy papież Jan Paweł II umierał, Plac św. Piotra był pełen ludzi, przede wszystkim młodych, którzy chcieli po raz ostatni spotkać się ze swym papieżem. Nigdy nie zapomnę chwili, w której arcybiskup Sandrini podał wiadomość o odejściu papieża. Nie zapomnę przede wszystkim chwili, w której wielki dzwon św. Piotra ogłosił tę wiadomość. W dniu pogrzebu Ojca Świętego można było zobaczyć mnóstwo plakatów z napisem „Santo subito”. Było to wołanie, które płynęło ze spotkania z Janem Pawłem II ze wszystkich stron. I nie tylko na Placu św. Piotra, ale w różnych kręgach intelektualistów dyskutowano nad nadaniem Janowi Pawłowi II tytułu „Wielki”.

Słowo „święty” wskazuje na sferę Bożą, a słowo „wielki” na wymiar ludzki. Zgodnie z zasadami Kościoła świętość ocenia się na podstawie dwóch kryteriów: heroicznego cnót i cudu. Obydwa te kryteria są ściśle ze sobą związane. Bo wiem pojęcie „cnoty heroicznej” oznacza nie jakiś sukces olimpijski, ale fakt, że w danym człowieku i przez niego widoczne jest to, co nie ma źródła w nim samym, lecz jest tym, co działanie Boga ukazuje w nim i przez niego. Chodzi tu nie o moralne współzawodnictwo, lecz o rezygnację z własnej wielkości. Chodzi o to, że człowiek pozwala Bogu działać w sobie i w ten sposób uwiadamiać przez siebie działanie i moc Boga.

To samo odnosi się do kryterium cudu. Również tutaj nie chodzi o to, że dzieje się coś sensacyjnego, lecz o to, że uzdrawiająca dobroć Boga staje się widoczna w sposób przekraczający ludzkie możliwości. Święty jest człowiekiem otwartym, którego przenika Bóg. Święty to ktoś otwarty na Boga, to człowiek przeniknięty Bogiem. Świętym jest ten, kto nie koncentruje uwagi na sobie, ale sprawia, że widzimy i rozpoznajemy Boga. Celem procesów beatyfikacyjnych

go i kanonizacyjnego jest właśnie zbadanie tego zgodnie z normami prawa. W odniesieniu do Jana Pawła II obydwa te procesy zostały przeprowadzone ściśle według obowiązujących reguł. Stoi on więc teraz przed nami jako ojciec ukazujący nam miłosierdzie i dobroć Boga.

Trudniejsze jest poprawne zdefiniowanie pojęcia „wielki”. W ciągu prawie dwutysiącletniej historii papieństwa tytuł „Wielki” przyjął się tylko w odniesieniu do dwóch papieży: do Leona I (440 – 461) i do Grzegorza I (590 – 604). Słowo „wielki” ma u obydwu wydźwięk polityczny, ale w tym sensie, że dzięki sukcesom politycznym ukazuje się coś z tajemnicy samego Boga. Leon Wielki w rozmowie z wodzem Hunów Attyłą przekonał go do oszczędzenia Rzymu, miasta apostołów Piotra i Pawła. Bez broni, bez władzy wojskowej czy politycznej, mocą swego przekonania do wiary zdołał strasznego tyrana namówić do oszczędzenia Rzymu. W walce ducha z władzą, duch okazał się silniejszy. Grzegorz I nie odniósł żadnego podobnie spektakularnego sukcesu, ale mimo to potrafił kilka razy ocalić Rzym przed Longobardami – również on, przeciwstawiając władzy ducha, odnosił zwycięstwo ducha.

Gdy zestawiamy historię tych dwóch papieży z historią Jana Pawła II, podobieństwo jest niezaprzeczalne. Także Jan Paweł II nie dysponował żadną siłą militarną ani władzą polityczną. W lutym 1945 roku, przy naradzaniu się nad przyszłym kształtem Europy i Niemiec, ktoś zwrócił uwagę, że trzeba też uwzględnić opinię papieża. Stalin zapytał wtedy: „Ile dywizji ma papież?” Oczywiście nie miał żadnej. Ale moc wiary okazała się siłą, która na koniec w roku 1989 wytrąciła z równowagi sowiecki system siły i umożliwiła nowy początek. Nie ulega wątpliwości, że wiara papieża stanowiła istotny element w przełamaniu sił. I z pewnością także tutaj widoczna jest owa wielkość, która ujawniła się w przypadku Leona I i Grzegorza I.

Pytanie, czy w tym przypadku przydomek „wielki” przyjmie się czy nie, pozostawmy otwarte. Prawdą jest, że w Janie Pawle II uwiaryściły się nam wszystkim moc i dobroć Boga. W czasie, kiedy Kościół na nowo cierpi z powodu naporu zła, jest on dla nas oznaką nadziei i otuchy.

Drogi Święty Janie Pawle II, módl się za nami!

Benedykt XVI

<https://episkopat.pl/benedykt-xvi-jan-pawel-ii-nie-jest-moralnym-rygorysta-wskazywal-milosierdzie-boze/>

Pielgrzymka do Sanktuarium Matki Bożej Boguckiej

W 2020 r. ze względu na epidemię coronawirusa nie było możliwe przejście od siedziby Klubu Inteligencji Katolickiej w Katowicach do Sanktuarium Matki Bożej Boguckiej. W niedzielę 17 maja o godz. 17.00 została tylko odprawiona msza św. dziękczynna za życie i pontyfikat św. Jana Pawła II z okazji 100 rocznicy urodzin oraz w intencji Klubu Inteligencji Katolickiej w Katowicach. Mszy św. koncelebrowanej przewodniczył ks. proboszcz Krzysztof Sitek. Ze względu na ograniczenia liczby wiernych uczestniczących we mszy św., obecni byli tylko przedstawiciele katowickiego KIK.

Msze święte z Sanktuarium są transmitowane na żywo: <https://parafia-bogucice.pl/kamera/>

Antoni Winiarski

Oświadczenie Zarządu Klubu Inteligencji Katolickiej w Katowicach

Zarząd Klubu Inteligencji Katolickiej w Katowicach w pełni solidaryzuje się ze słowami Rady Stałej Konferencji Episkopatu Polski wyrażonymi w oświadczeniu z 27 kwietnia 2020 roku w którym czytamy:

„Apelujemy zatem do sumień ludzi odpowiedzialnych za dobro wspólne naszej Ojczyzny, zarówno do ludzi sprawujących władzę, jak i do opozycji, aby w tej nadzwyczajnej sytuacji wypracowali wspólne stanowisko, dotyczące wyborów prezydenckich. Zachęcamy, aby w dialogu między stronami poszukiwać takich rozwiązań, które nie budziłyby wątpliwości prawnych i podejrzenia nie tylko o naruszenie obowiązującegoładu konstytucyjnego, ale i przyjętych w demo-

kratycznym społeczeństwie zasad wolnych i uczciwych wyborów. Prosimy, aby kierując się najlepszą wolą, w swoich działaniach szukali dobra wspólnego, którego wyrazem jest dziś zarówno życie, zdrowie oraz społeczny byt Polaków, jak i szerokie społeczne zaufanie do wspólnie wypracowanych przez lata procedur wyborczych demokratycznego państwa. W tej trudnej sytuacji, jaką przeżywamy, powinniśmy dbać o kultywowanie dojrzałej demokracji, ochronę państwa prawa, budowanie – mimo różnic – kultury solidarności, także w sferze polityki.

W procesie dokonywania odpowiedzialnego wyboru kandydata na urząd prezydenta należy wziąć pod uwagę w szczególności sposób prawości moralnej, miłość Ojczyzny i traktowanie władzy jako służby, kompetencje w dziedzinie życia politycznego i obywatelskiego, wyrazistą tożsamość, postawę dialogu i umiejętność współpracy, zdolność do roztropnego rozwiązywania konfliktów, merytoryczne przygotowanie i wiedzę, a także szacunek dla zasad demokracji, kierowanie się fundamentalnymi zasadami etycznymi, poszanowanie dla życia od poczęcia do naturalnej śmierci, gwarancję dla prawnej definicji małżeństwa jako trwałego związku mężczyzny i kobiety, promocję polityki rodzinnej oraz gwarancje dla rodziców w zakresie prawa do wychowywania dzieci zgodnie z wyznawaną wiarą i wartościami”.

Zarząd Klubu Inteligencji Katolickiej w Katowicach identyfikuje się z życzeniem Rady Stałej Konferencji Episkopatu Polski:

„Zachęcamy wszystkich, którym leży na sercu dobro Ojczyzny, do gorliwej modlitwy w rodzinach i parafiach. Prosimy Boga, aby spełniło się życzenie świętego Jana Pawła II – Pokój Tobie, Polsko!”

Andrzej Dawidowski

Prezes KIK w Katowicach

Katowice, 7 maja 2020 r.

30 lat kapłaństwa kapelana KIK

Trzydziestolecie kapłaństwa obchodził ksiądz Grzegorz Skop – kapelan zabrzańskej Sekcji Klubu Inteligencji Katolickiej w Katowicach. Podczas uroczystej Mszy Świętej odprawionej w Jego intencji 17 maja 2020 r. w parafii pw. św. Anny w Zabrze, której jest proboszczem, od zabrzańskej Sekcji KIK, otrzymał następujące życzenia:

Czcigodny Księżę Proboszczu, Kapelanie zabrzańskej Sekcji Klubu Inteligencji Katolickiej w Katowicach,

z okazji pięknego Jubileuszu 30-tej rocznicy święceń kapłańskich, jako Klub Inteligencji Katolickiej w Katowicach, serdecznie dziękujemy za zrozumienie, troskę, za wspólne starania o mocne fundamenty naszej wiary.

Życzymy, aby Dobry Bóg obdarzył Księdza obfitością swoich łask, dobrym zdrowiem, radością oraz umiejętnością łączenia epidemią rozczłonkowanej społeczności.

Aby Jezus Chrystus, swoją moc przekazywał Księdzu dla przemiany ludzkich serc.

Niechaj Najświętsza Maryja Panna, wraz ze świętą Anną, wstawiają się za Księdzem u Boga, na dalsze lata sprawowania trudnej kapłańskiej posługi.

Szczęść Boże!

Wojciech Pillich

Ś T P 10 kwietnia 2010 – Smoleńsk

Plakat o filmie „Smoleńsk” w gablotce parafii NSPJ w Bielsku-Białej – 31 VIII 2016 r.

Antologia Smoleńska II. 96 wierszy

Z okazji X rocznicy Katastrofy Smoleńskiej Solidarni2010 wydali drugą część „Antologii smoleńskiej. 96 wierszy”.

Wszystkim Poetom, którzy podarowali swoje utwory na rzecz tej edycji - wyrażamy głęboką wdzięczność! Panu Profesorowi Andrzejowi Nowakowi składamy podziękowanie za napisanie Przedmowy do Antologii.

Z uwagi na zagrożenie epidemiologiczne byliśmy zmuszeni odłożyć Wieczornicę Smoleńską i premierę książki, co nie oznacza, iż nie chcemy udostępnić tej edycji Czytelnikom.

Zachęcamy do osobistej refleksji nad poetycką, religijną i patriotyczną wizją wydarzeń, jaką w swoich utworach zawarli Twórcy 96 wierszy, zamieszczonych w książce. (...)

Zamówienia prosimy kierować drogą mailową: antologiasmolenska2@gmail.com

Poeci – Autorzy 96 wierszy

„Antologii smoleńskiej II”:

Janusz Andrzejczak

Szymon Babuchowski

Wojciech Banach

Marek Baterowicz

Marta Berowska

Tomasz Bieszczad

Jerzy Binkowski

Teresa Boguszewska

Artur Chlewiński

Justyna Chłap-Nowakowa

Ewa Credo (Zuzanna Stec)

Leszek Długosz

Leszek Elektorowicz

Edyta Franczuk

Lech Galicki

Jerzy Gizella

Krzysztof Karasek

Andrzej Tadeusz Kijowski

Andrzej Kołakowski

Henryk Krzyżanowski

Barbara Lipińska-Postawa

Grzegorz Łatuszyński

Sławomir Matusz

Joanna Mądrożkiewicz

Łukasz Migdał

Wojciech Miotke

Roman Misiewicz

Piotr Müldner-Nieckowski

Feliks Netz

Jan Owczarek

Maria Dorota Pieńkowska

Jan Pietrzak

Jan Polkowski

Wojciech Rohatyn Popkiewicz

Aleksander Rybczyński

Ryszard Smagacz

Izabella Smentek

o. Mateusz Stachowski

ks. Jerzy Szymik

Bohdan Urbankowski

Wojciech Wencel

Henryk Wolniak-Zbożydarzyc

Marcin Wolski

Mirosław Woźniak

Wstęp: prof. Andrzej Nowak; posłowie: Ewa Stankiewicz.

<http://solidarni2010.pl/39361-w-holdzie-ofiarom---ukazala-sie-antologia-smolenska-ii-96-wierszy.html>

Zdjęcie i opracowanie Stanisław Waluś

Beatyfikacja kard. Stefana Wyszyńskiego

Miłujcie się! Katolicki Dwumiesięcznik Ewangelizacyjny nr 2-2020, s. 1

Czego możemy się nauczyć od kardynała Wyszyńskiego?, Maria Zboralska, s. 24-27.

Kardynał Stefan Wyszyński Nauczanie i dzieło (cz. 1), Grzegorz Kucharczyk, s. 28-31.

Beatyfikacja ks. Jana Machy

Ks. Jan Macha bohaterem filmu

Dagmary Drzazgi

Edward Kabiesz

Ks. Jan Macha urodził się w Starym Chorzowie. W czerwcu 1939 roku otrzymał święcenia kapłańskie, najpierw trafił do swojej rodzinnej parafii, a 1 września został wikarym przy kościele parafialnym św. Józefa w Rudzie Śl. Założył tajną or-

ganizację, której celem było niesienie pomocy ofiarom hitlerowskiego terroru.

Udział w tajnej organizacji i działalność charytatywna księdza nie uszła uwagi Niemców. Pierwszym ostrzeżeniem było wezwanie na gestapo w Zielone Świątki 1941 roku. We wrześniu tego roku został aresztowany na katowickim dworcu. 17 lipca 1942 przed sądem specjalnym odbyła się rozprawa. Ks. Macha i kleryk Joachim Guertler skazani zostali na śmierć przez ścięcie. Wyrok wykonano 3 grudnia 1942.

Ksiądz Macha był jedną z wielu ofiar niemieckiego terroru skierowanego przeciwko duchownym. „Księży wrzucano do obozów koncentracyjnych, bo to była walka na śmierć i życie. Chodziło o rząd dusz. Jak się chciało usunąć Pana Boga trzeba było usuwać wszystko co się z Bogiem wiąże. Ingerowano nawet w spowiedź, co oprotestował biskup Adamski.” – mówi w filmie arcybiskup Damian Zimoń.

Realizację filmu ułatwiła życzliwość różnych instytucji bez których byłoby to niemożliwe. „Dzięki Muzeum Auschwitz-Birkenau otrzymaliśmy zgodę na złożenie na jeden dzień, z oryginalnych, znajdujących się w magazynie części, gilotyny, na której wykonywano wyroki śmierci w Katowicach. – mówi reżyserka. Część środków na realizację zapewnił Śląski Fundusz Filmowy, wsparcia projektowi udzieliła Kuria Metropolitalna w Katowicach.

Natomiast ani Ruda Śląska, gdzie działał bohater filmu, ani Chorzów, jego rodzinne miasto, nie wykazały zainteresowania filmową biografią jednego ze swoich najbardziej godnych uznania mieszkańców. Okazało się, że dla Chorzowa ważniejszy jest promocyjny film o kibicach piłkarskich niż autor „Monografii Starego Chorzowa”.

<http://gosc.pl/doc/993155.Ks-Jan-Macha-bohaterem-filmu-Dagmary-Drzazgi>

Kraków, dnia 1 czerwca 2020 r.

Wskazania w sprawie procesji Bożego Ciała

Zgodnie z aktualnie obowiązującymi przepisami państwowymi[1] zgromadzenia religijne mogą się odbywać niezależnie od liczby ich uczestników. Stwarza to możliwość zorganizowania tradycyjnych procesji eucharystycznych w Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa, która w tym roku będzie obchodzona w dniu 11 czerwca 2020 r.

Mając na uwadze powyższe zachęcam duszpasterzy, aby jak co roku organizowali procesje Bożego Ciała do czterech ołtarzy. Wiernych natomiast gorąco zachęcam do włączenia się w przygotowania do procesji oraz do liczego w nich udziału. Konieczne będzie przy tym zachowanie wymaganych wspomnianymi przepisami środków bezpieczeństwa, tj. utrzymywanie odpowiednich odległości między uczestnikami procesji (minimum 2 metry) lub zasłanianie ust i nosa.

W Krakowie odbędzie się centralna procesja Bożego Ciała, która rozpocznie się Mszą świętą o godz. 9.00 na Wawelu. Następnie traktem królewskim uda się na Rynek i zakończy się przy czwartym ołtarzu przed Kościołem Mariackim. Już teraz serdecznie zapraszam Krakowian do udziału w tym wydarzeniu.

Niech doświadczenie obecności Boga w sakramencie Eucharystii będzie dla nas wszystkich źródłem radości, pokoju i miłości, które jako wspólnota Kościoła możemy ofiarować światu.

† Marek Jędraszewski

Arcybiskup Metropolita Krakowski

[1] Por. § 15 ust. 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 maja 2020 r. (Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 29 maja 2020 r., poz. 964)

<https://diecezja.pl/aktualnosci/wskazania-w-sprawie-procesji-bozego-ciala/>
pobrane 2 VI 2020

Niepokoje czasu pandemii

Kościół od początku realizował swoje zadanie głosząc Ewangelię, sprawując sakramenty i troszcząc się o biednych. Świadczą o tym pierwsze pisma chrześcijańskie, a przede wszystkim same Ewangelie i Dzieje Apostolskie. Przepowiadanie Dobrej Nowiny ma doprowadzać do przyjmowania Jezusa działającego w znakach sakramentalnych i objęcia potrzebujących serdeczną opieką.

Jest niesamowita logika w akcentowaniu pierwszeństwa spotkania: chrześcijaństwo jest spotkaniem z Bogiem w słowie i sakramencie. Bez osobistej relacji nie narodzi się więź miłości ani między ludźmi, ani między człowiekiem a Bogiem.

Jeżeli więc Bóg chciał, żeby między Nim a nami trwała miłość czy przyjaźń, musiał ustanowić niezawodnie kontaktujące nas z Nim środki – to są właśnie sakramenty, gwarantujące najprawdziwsze, nieomyłne spotkanie z Chrystusem. Od tego spotkania zależy nasza wiara. Spo-

łeczność wiernych zgromadzonych wokół Chrystusa, razem z Nim tworzy Kościół.

Co niepokoi w dobie pandemii? Zastąpienie rzeczywistego dotknięcia, spotkania Jezusa – obrazem, wirtualną rzeczywistością. Komunia Święta duchowa jest cenną praktyką, ale równocześnie wydarzeniem zupełnie wyjątkowym, przynoszącym pociechę w skrajnych sytuacjach. Obiad na ekranie – nie posili; ubranie pokazane w sieci – nie okryje; pieniądz wręczony na filmie – nie wzbogaci, a terapia przeprowadzana wirtualnie – nie przywróci zdrowia! Boję się, by w sercach nie pojawiła się pokusa „oglądania” Mszy św., zamiast rzeczywistego w niej uczestnictwa. Boleję, że kościoły nie zapełniają się tak, jak by mogły w obecnej chwili (bo jednak w marketach frekwencja jest większa!).

Nie jestem też pewien właściwych owoców obecności w sieci duchowych celebrytów; nie wiem, czy przynoszą samo tylko dobro. Niektórzy mówią, że gdyby w czasach Pana Jezusa był internet, Mistrz z Nazaretu korzystałby z niego; być może. Pewnie nigdy się tego nie dowiemy. Pamiętajmy tylko, że to obecność jest niezastąpionym przekazem miłości, a nie film na jej temat.

I wreszcie: ogromna szkoda, że beatyfikacja księdza kardynała Stefana Wyszyńskiego została przełożona z powodu pandemii. „Rozdartej” i podzielonej Polsce niezwykle potrzebny jest kolejny Święty Polak. Jego umiłowanie Ojczyzny i Kościoła, wielkoduszne traktowanie ludzi, umiejętność przebaczenia, walka o rodziny i życie nienarodzonych – to cele i zadania jakie stawiał przed nami Prymas Tysiąclecia, a których dotąd nie zrealizowaliśmy. Najwyższy czas to zmienić!

Czas pandemii, refleksji nad znakiem danym przez Boga, domaga się odpowiedzi osobistych i natychmiast podejmowanych!

+ Wiesław Mering
Biskup Włocławski

Abp Gądecki ponownie w Kongregacji Nauki Wiary

Arcybiskup Stanisław Gądecki został mianowany na drugą kadencję jako członek Kongregacji Nauki Wiary Stolicy Apostolskiej. Papież Franciszek powierzył mu tę funkcję po raz pierwszy pięć lat temu. (...)

*Franciszek Kucharczak, Gość Niedzielny,
nr 20, rok XCVII, 17 V 2020, s. 6*

Plakatowy szantaż

Wywieszanie w parafiach plakatów Inicjatywy „Zranieni w Kościele” nie jest obowiązkowe, to tylko propozycja. Przyznają to sami organizatorzy tej akcji. Niestety, księża spotykają się z ogromną presją, aby umieszczać plakaty w gablotach kościelnych.

Narracja niektórych mediów, która towarzyszy od połowy maja akcji wysyłania plakatów Inicjatywy „Zranieni w Kościele” do wszystkich parafii w Polsce, sugerowała, że niemal obowiązkiem proboszczów jest umieszczenie ich w gablotach. Cytowano przy tym list Prymasa polski ks. abp. Wojciecha Polaka zachęcający do plakatowania parafii.

Tymczasem w tym tygodniu sami organizatorzy tej akcji, czyli m.in. środowiska warszawskiego Klubu Inteligencji katolickiej i „Więzi”, przyznali, że nie ma nakazu wieszania plakatów. Zbigniew Nosowski, redaktor naczelny pisma „Więź”, powiedział w rozmowie z jednym z portali, że „list Prymasa jest apelem, prośba do proboszczów, żeby te plakaty wieszali”. – Natomiast nie może on im niczego nakazać. (...)

*Sławomir Jagodziński, Nasz Dziennik,
nr 125 (6783), 30-31 V 2020, s. 1 i 10*

Podjęcie na nowo śledztwa w sprawie zabójstwa ks. Franciszka Blachnickiego

Barbara Niedzielko,

Warszawa, 4 maja 2020 roku

W dniu 21 kwietnia 2020 roku prokurator Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Katowicach podjął na nowo, umorzone w dniu 6 lipca 2006 roku, śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, polegającej na dokonaniu zabójstwa ks. Franciszka Blachnickiego w dniu 27 lutego 1987 roku w Carlsbergu przez funkcjonariuszy publicznych, poprzez podanie substancji, która spowodowała jego nagłą śmierć, co stanowiło prześladowanie pokrzywdzonego z powodów politycznych i religijnych, to jest o przestępstwo z art. 231 § 1 k.k. i art. 148 § 1 k.k. przy zast. art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 2 ust. 1 i art. 3 ustawy z dnia 18.12.1998 roku o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.

Śledztwo zostało podjęte na nowo, bowiem zachodziła konieczność procesowej weryfikacji istotnych danych odnoszących się do jego przedmiotu, które nie były znane w 2006 roku,

gdy podjęto decyzję o umorzeniu postępowania, a zostały ujawnione w ostatnim okresie, w następstwie czynności prokuratora wykonanych w trybie art. 327 § 3 kpk.

Ksiądz Franciszek Blachnicki urodził się 24 marca 1921 roku w Rybniku, zmarł 27 lutego 1987 roku w Carlsbergu w RFN, był założycielem Ruchu Światło-Życie, Instytutu Niepokalanej Matki Kościoła, Chrześcijańskiej Służby Wyzwolenia Narodów, od 1981 roku aż do śmierci przebywał na emigracji.

Główna Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu
<https://ipn.gov.pl/pl/dla-mediow/komunikaty/96933,Podjecie-na-nowo-sledztwa-w-sprawie-zabojstwa-ks-Franciszka-Blachnickiego.html>

Tropy do zbadania

Wznowienie przez IPN śledztwa w sprawie okoliczności śmierci ks. Franciszka Blachnickiego nie tylko stwarza szansę na ujawnienie ludzi, którzy mogli się do niej przyczynić, ale może też znacznie poszerzyć wiedzę na temat znaczenia ośrodka w Carlsbergu na mapie polskich inicjatyw niepodległościowych. (...)

Andrzej Grajewski, Gość Niedzielny, nr 20, rok XCVII, 17 V 2020, s. 30-31

Słowo społeczne

abp. Wiktora Skworca wygłoszone w Piekarach Śląskich 31 maja 2020

Wprowadzenie

Przed chwilą w litanii do Matki Bożej Piekarskiej zabrzmiało wezwanie: „abyś nas u Swego wizerunku co roku w licznych rzeszach gromadzić raczyła”. Mogłoby się wydawać, że tym razem nasza prośba nie została wysłuchana...

A jednak nasza modlitwa została wysłuchana, chociaż nie tak, jak się tego spodziewaliśmy. Dzięki transmisjom TVP Katowice i Polonia, Radia Katowice i Radia eM oraz dzięki przekazom internetowym tworzymy niezliczoną rzeszę pielgrzymów! (...)

Ojczyzna

Ojczyzna jest trzecim kręgiem miłości społecznej. Posiada też szczególne znaczenie w naszym polskim doświadczeniu dziejowym i w naszej współczesności.

W pierwszym rzędzie chodzi o patriotyzm. W wyjątkowych okolicznościach zagrożenia

zdaliśmy egzamin z patriotyzmu, zdali go rządzący (minister zdrowia) i rządzeni, zdyscyplinowane społeczeństwo, zdało go Państwo Polskie, a nade wszystko polskie rodziny – przejmując z dnia na dzień od szkoły zadania edukacyjne. Mogliśmy doświadczyć, jak pojemne są nasze – nawet te najmniejsze – mieszkania w dużych blokach, gdzie na niewielu metrach kwadratowych mieści się żłobek i szkoła, hotel i restauracja, plac zabaw, a nawet kaplica i budowany jest domowy Kościół.

Test z naszego patriotyzmu trwa nadal! (...)

Na sytuację pandemicznego zagrożenia zdrowia i życia ludzi nakłada się konstytucyjna konieczność przeprowadzenia wyborów prezydenckich, czego nikomu torpedować nie wolno. Misją Kościoła w takiej sytuacji jest nie tylko życzliwe, ale i stanowcze przypomnienie o szczególnej, moralnej i politycznej odpowiedzialności, jaka spoczywa na uczestnikach życia politycznego. Misją Kościoła jest zachęcanie do zachowania społecznego pokoju, do udziału w wyborach i do trzeźwej oceny moralnych kwalifikacji kandydata na najważniejszy urząd naszego państwa.

„Matko Boża Piekarska! Pomóż ojczyźnie naszej wygrać, Lekarko, jej (nasz) czas!” (...)

Szczęść Boże!

<https://ekai.pl/dokumenty/slowo-spoleczne-abp-wiktora-skworca-wygloszone-w-piekarach-slaskich-31-maja-2020/>

Wybrał i podkreślił Stanisław Waluś

Wybory Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej – 28 czerwca 2020 r.

Wprowadzenie

W marcowym numerze „Dlatego” przedstawiłem na str. 12-15 obszerny materiał poświęcony wyborom Prezydenta RP 10 maja 2020 r., do których nie doszło. Przedstawiłem tam krótko naukę Kościoła katolickiego o wyborach, sylwetki 6 kandydatów, którzy zostali wtedy zarejestrowani i podsumowanie oraz bibliografię liczącą 33 pozycje. W związku z nowym terminem wyborów, debatą w telewizji i wyznaczeniem wyborów na 28 czerwca 2020 r. dzielę się kilkoma uwagami.

Ustawa z dnia 12 maja 2020 r.

Ustawa o szczególnych zasadach organizacji wyborów powszechnych na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej zarządzonych w 2020 r. z możliwością głosowania korespondencyjnego została uchwalona przez Sejm i jej tekst został

przekazany do Senatu. Ważne jest, jak głosowali posłowie:

Prawo i Sprawiedliwość – 234 za
Koalicja Obywatelska – 134 przeciw
Lewica – 46 wstrzymało się
PSL-Kukiz15 – 30 wstrzymało się
Konfederacja – 10 za.

Wyniki tego głosowania podsumowałbym następująco: posłom Prawa i Sprawiedliwości oraz Konfederacji zależy na dobru Polski, Lewica i PSL-Kukiz15 stoją z boku, a Koalicja Obywatelska pełni rolę „opozycji totalnej”.

Plakaty wyborcze

W majowym numerze „Dlatego” na str. 21 przedstawiłem plakat Andrzeja Dudy (z 28 III 2020 r. – przed zniszczeniem) i ten sam po zniszczeniu (zdjęcie z 19 kwietnia 2020 r.). Niżej przedstawiam plakaty innych kandydatów, jakie zobaczyłem.

Plakat Kidawy-Błońskiej na balkonie w Gliwicach – 5 kwietnia 2020 r.

Plakat Krzysztofa Bosaka w Bielsku-Białej – 19 kwietnia 2020 r. Naprzód Polsko!
WESPRZYJ, ZAANGAŻUJ SIĘ, DOŁĄCZ DO SPOŁECZNOŚCI.

Plakat Szymona Hołowni na balkonie w Gliwicach – 7 maja 2020 r. SZYMON MA MÓJ GŁOS.
HOŁOWNIA2020.PL.

Plakat Władysława Kosiniaka-Kamysza przy drodze Gliwice – Bielsko-Biała – 9 maja 2020 r.
WYGRAMY TĘ WALKĘ.

Plakat Szymona Hołowni na samochodzie w Gliwicach – 13 maja 2020 r. SZYMON MA MÓJ GŁOS.
HOŁOWNIA2020.PL.

Napisy na samochodzie: SPRZEDAM, CZERWONY HASIOK, WYWÓZ GRUZU I ODPADÓW.

Umowa programowa Andrzej Duda – Solidarność zawarta 5 maja 2020 r.

Tygodnik Solidarność,
nr 20 (1636),
15 V 2020, s. 1

Umowa, która zmienia Polskę
Dobra współpraca przynosi plony. Solidarność i prezydent Andrzej Duda pozytywnie ocenili realizację Umowy Programowej sprzed

pięciu lat. Kolejnym naturalnym krokiem stało się więc podpisanie nowej umowy, która będzie wyznaczać kierunki życia społeczno-politycznego w Polsce na najbliższe lata. (...)

Mateusz Kosiński, Robert Wąsik, Tygodnik Solidarność, nr 20, (1636), 15 V 2020 r., s. 8-12

Pełna treść Umowy Programowej

Prezentujemy pełną treść Umowy Programowej zawartej 05.05.2020 r. w Warszawie pomiędzy kandydatem na Prezydenta RP Andrzejem Dudą a Komisją Krajową NSZZ Solidarność reprezentowaną przez jej przewodniczącego Piotra Dudę.

[nizej treść punktu 2.]

2. Prezydent RP Andrzej Duda ubiegający się o ponowny wybór oświadcza, że – kontynuując działania realizowane już od 2015 r. – w swojej drugiej kadencji będzie nadal prowadził politykę rozwoju służącą społeczeństwu poprzez:

- utrzymanie wsparcia dla rodzin, w tym poprzez programy społeczne jak w szczególności 500+ 13 emerytura,

- ochronę miejsc pracy, wsparcie dla silnej polskiej gospodarki oraz promocję patriotyzmu gospodarczego,

- wprowadzenie Dodatku Solidarnościowego dla tych, którzy utracili pracę w czasie epidemii,

- wsparcie ochrony zdrowia w ramach systemu publicznej służby zdrowia, w tym poprzez wprowadzenie Funduszu Medycznego, z dodatkowymi środkami na leczenie onkologiczne oraz leczenie chorób rzadkich,

- walkę z ubóstwem i wykluczeniem społecznym, a także integrację i rozwój usług społecznych,

- ochronę polskiego rolnictwa i bezpieczeństwa żywnościowego państwa,

- wzmocnienie dialogu społecznego jako istotnego elementu ustroju gospodarczego państwa opartego na fundamencie społecznej gospodarki rynkowej,

- kontynuację reformy systemu emerytalnego, z uwzględnieniem interesu pracowników o najdłuższym stażu pracy oraz przy zachowaniu prawa do emerytury w ustawowo określonym wieku nie później niż 60 laty dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn,

- stanie na straży ochronnej funkcji prawa pracy,

- tworzenie warunków i promocję działań na rzecz zawierania układów zbiorowych pracy, jako optymalnego narzędzia kształtowania praw i obowiązków stron stosunku pracy oraz wzajemnych zobowiązań stron układu,

- zwiększenie uprawnień obywateli w ramach mechanizmów demokracji partycypacyjnej.

Tygodnik Solidarność, nr 20 (1636),

15 V 2020, s. 12-13

Deбата prezydencka w TVP 6 maja 2020 r.

W debacie wzięli udział wszyscy kandydaci, te same pytania otrzymywali w losowej kolejności i mieli po jednej minucie na odpowiedź. Od czasu do czasu prowadzący apelował o odpowiadanie na pytanie. Bardzo podobał mi się ten program.

Na podstawie odpowiedzi i wcześniejszej znajomości kandydatów podzieliłem sobie na cztery

grupy: 1) najlepsza – Andrzej Duda, 2) Krzysztof Bosak, Marek Jakubiak, Mirosław Piotrowski, 3) Szymon Hołownia, Małgorzata Kidawa-Błońska, Władysław Kosiniak-Kamysz, 4) najgorsza – Robert Biedroń, Paweł Tanajno, Stanisław Żółtek. W grupach nazwiska podałem alfabetycznie, gdyż trudno byłoby mi powiedzieć, kto dla mnie jest najlepszym w danej grupie.

Modlitwa i post w intencji wyborów prezydenckich

W sanktuarium Najświętszej Maryi Panny Gwiazdy Nowej Ewangelizacji i św. Jana Pawła II ruszyła akcja „modlitwa i post” w intencji majowych wyborów prezydenckich. Wystarczy w jednym wybranym przez siebie dniu podjąć post o chlebie i wodzie, uczestniczyć we Mszy św. oraz przyjąć Komunię Świętą. (...)

To czas rozpoczęcia tych dni, kiedy idziemy do Jezusa, prosząc Go o to, by w Polsce prezydent był tym człowiekiem, który szanuje poglądy katolickie i sam jest katolikiem – powiedział o. Andrzej Laskosz CSsR, kustosz toruńskiego sanktuarium.

Swój udział w akcji można zgłosić m.in. poprzez e-mail: sanktuarium@radiomaryja.pl oraz pod nr telefonu: 693 168 247. (...)

<https://www.radiomaryja.pl/kosciol/modlitwa-i-post-w-intencji-wyborow-prezydenckich/>

Podsumowanie

Do poniedziałku 15 czerwca PKW musi przedstawić pełną listę kandydatów na prezydenta. Rafał Trzaskowski zebrał już dużą liczbę podpisów i zamiast Małgorzaty Kidawy-Błońskiej będzie kandydatem Koalicji Obywatelskiej. Na podstawie dotychczasowych dokonań i informacji z jego kampanii wyborczej zaliczyłbym go do grupy najgorszych kandydatów (Robert Biedroń, Paweł Tanajno, Rafał Trzaskowski, Stanisław Żółtek). Jako katolik, inteligent i Polak uważam, że spośród tych 10 kandydatów zdecydowanie najbardziej wartościowym jest Andrzej Duda.

Zdjęcia i tekst Stanisław Waluś

Oświadczenie w sprawie wyborów prezydenckich

Wraz ze zbliżaniem się ustalonej daty wyborów prezydenckich nasila się polityczna polemika i medialna gorączka wokół ich terminu wyznaczonego zgodnie z art. 128 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Powołując się na sytuację związaną z epidemią COVID-19, niektóre środowiska polityczne gwałtownie sprzeciwiają się przeprowadzeniu wyborów w konstytucyj-

nym terminie (między 28 kwietnia a 23 maja) podnosząc czy to zagrożenie zdrowia wyborców, czy to przewidywane trudności organizacyjne i formalne związane z głosowaniem korespondencyjnym.

Wskazywane przez przeciwników elekcji prezydenckiej alternatywne koncepcje okazują się jednak niemożliwe do przyjęcia. Próby zmiany konstytucyjnych regulacji sprawowania Najwyższego Urzędu przez wydłużenie kadencji nie znalazły parlamentarnego porozumienia. Głęboki niepokój budzi też zamysł wprowadzenia stanu klęski żywiołowej. Taka nadzwyczajna regulacja miałaby być zastosowana instrumentalnie wyłącznie w celu przesunięcia terminu wyborów. Tymczasem do walki z epidemią wystarczają skuteczne i ogólnie akceptowane środki wprowadzone przez Rząd RP na podstawie przepisów Ustawy o zapobieganiu i zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (przyjętej w 2008 r. na wniosek rządzącej koalicji PO-PSL). Wykorzystanie stanu klęski żywiołowej mogłoby przesunąć wybory najwyżej o parę miesięcy, a nie ma żadnej pewności, że sytuacja epidemiologiczna ulegnie w tym czasie wyraźnej poprawie.

Prezydent RP jest konstytucyjnym gwarantem ciągłości władzy państwowej. Stoi na straży suwerenności i bezpieczeństwa Państwa. Odkładanie elekcji Głowy Państwa na nieprzewidywalną przyszłość byłoby karygodnym brakiem roztropności i dalekowzroczności. Obecna epidemia ma skalę globalną i wiadomo już, że pozostawi nam do przezwyciężenia głęboki kryzys społeczny i ekonomiczny. Niewątpliwie przewartościuje ona ład światowy; może doprowadzić do przywrócenia ładu moralnego w funkcjonowaniu społeczności, lecz niesie też zagrożenia wobec wartości, które są najcenniejsze dla każdej wspólnoty obywatelskiej — w tym suwerenności, nie tylko politycznej. Co dzień napływają sygnały przypominające, że o te wartości musimy wciąż zabiegać i walczyć. Jako Polacy nie powinniśmy dziś narażać Państwa na funkcjonowanie w trybie nadzwyczajnym, na rozwiązania instrumentalne i tymczasowe. Powinniśmy z największą odpowiedzialnością łączyć się wokół tego, co najważniejsze i niezbywalne. Bo wiem, jak głosi art. 1 Ustawy Zasadniczej: „Rzeczpospolita Polska jest dobrem wspólnym wszystkich obywateli”.

Z dezaprobatą obserwujemy, że w tak trudnej sytuacji obywateli i Państwa do konstruktywnej postawy niezdolna jest opozycja, która nie potra-

fi zawiesić walki politycznej i kontynuuje jednoznacznie szkodliwe działania destrukcyjne.

Z uznaniem oceniamy natomiast starania polskiego rządu związane ze zwalczaniem epidemii koronawirusa zarówno w wymiarze ochrony życia i zdrowia obywateli, jak i w zakresie wspierania i osłaniania polskiej gospodarki, w tym zwłaszcza utrzymania miejsc pracy i przetrwania polskich firm.

W imieniu Zarządów Akademickich Klubów Obywatelskich im. Prezydenta Lecha Kaczyńskiego:

prof. dr hab. Stanisław Mikołajczak – Przewodniczący AKO Poznań

prof. dr hab. Bogusław Dopart – Przewodniczący AKO Kraków

prof. dr hab. inż. Artur Świergiel – Przewodniczący AKO Warszawa

prof. dr hab. Michał Seweryński – Przewodniczący AKO Łódź

prof. dr hab. inż. Bolesław Pochopień – Przewodniczący AKO Katowice

prof. dr hab. inż. Andrzej Stepnowski – Przewodniczący AKO Gdańsk

prof. dr hab. Waldemar Paruch – Przewodniczący AKO Lublin

prof. dr hab. Małgorzata Suświłło – Przewodnicząca AKO Olsztyn

dr hab. Jacek Piszczek – Przewodniczący AKO Toruń

Poznań, Kraków, Warszawa, Łódź, Gdańsk, Katowice, Lublin, Toruń, Olsztyn, 27.04.2020

Do 15 maja 2020 r. oświadczenie podpisało ponad 770 osób, a wśród podpisów jest mój podpis i podpisy moich znajomych. 11 osób to członkowie KIK w Katowicach (w tym 8 to byli i obecni członkowie władz, 3 są członkami założycielami i 3 osoby są członkami honorowymi).

Jacek Bachniak, Rudy

Ewa Borkowska, Gliwice, prof. dr hab., Uniwersytet Śląski

Piotr Gawor, Gliwice, dr hab. inż., em. prof. nzw. Politechniki Śląskiej

Julian Gembalski, Katowice, prof. dr hab., Kierownik Katedry Organów i Muzyki Kościelnej Akademii Muzycznej w Katowicach

Antoni Hallek, Zabrze

Tadeusz Hanak, Zabrze, mgr inż.

Andrzej Jarczewski, Gliwice

Halina Kamionka-Mikuła, Gliwice, dr inż., em. Politechniki Śląskiej

Stanisław Kruszyński, Utrecht, Holandia, diakon

Jerzy Kuźnik, Luboń, dr inż., emeryt Politechniki Śląskiej

Henryk Małysiak, Zabrze, dr inż.

Grzegorz Opala, Katowice

Krystyna Partuś, Zabrze

Wojciech Pillich, Zabrze, dr inż., em. Politechniki Śląskiej

Bolesław Pochopień, Zabrze, prof. dr hab. inż., Politechnika Śląska

Krystian Probiez, Gliwice, prof. dr hab. inż., dr H.C. Politechnika Śląska

Izabela Prorok, Zabrze, emeryt, były pracownik KWK „Wujek”

Robert Prorok, Zabrze, inż. członek Klubu Inteligencji Katolickiej w Katowicach

Andrzej Pułka, Gliwice, dr hab. inż. prof. nadzw. Politechniki Śląskiej

Marek Smolik, Gliwice, dr hab. inż., em. prof. nadzw. Politechniki Śląskiej

Danuta Sobczyk, Siemianowice Śląskie, mgr

Andrzej Stecewicz, Szczecin

Teresa Szkuta-Pochopień, Zabrze, dr inż.

Janina Szymanowicz, Gliwice, Sekretarz AKO Katowice

Piotr Urbanowicz, Mysłowice, dr inż. Uniwersytet Śląski, Chorzów

Stanisław Waluś, Gliwice, dr hab. inż., em. prof. nadzw. Politechniki Śląskiej, wiceprezes KIK w Katowicach

Włodzimierz Wawszczak, Łódź, dr hab. inż.

Stefan Wieczorek, Siemianowice Śląskie

Maria Wieloch, Gdańsk, dr, PAN

Antoni Winiarski, Katowice, dr, em. nauczyciel akademicki Uniwersytetu Śląskiego

Krzysztof Ziolo, Gliwice, dr inż.

Opracował Stanisław Waluś

Styl życia

W styczniu 2020 roku wysłuchałem homilii o. Mieczysława Kozucha o potrzebie posiadania przez katolika odpowiedniego stylu życia. Postanowiłem się podzielić z czytelnikami „Dlatego” myślami z tej homilii.

A teraz myśli z homilii ojca Mieczysława Kozucha.

Pierwsi chrześcijanie bardzo dbali o właściwy im styl życia, postępowania i zachowania. Przy obecnej presji społecznej różnych stylów życia i zachowań, mój i nasz rodzinny styl ma olbrzymie znaczenie.

Styl życia ma podstawowe znaczenie w wychowaniu. Rodzice nie mający własnego wypracowanego chrześcijańskiego stylu życia, mimo,

że są wierzący, nie zdołają dobrze wychować swoich dzieci. Nie wystarczy tutaj okresowe, niejako świąteczne praktykowanie wiary. Styl życia w wychowaniu naznacza myślenie dziecka od początku zgodnie z przysłowiem: „czym skorupka za młodu nasiąknie, tym na starość trąci”. Mimo, że niekiedy, szczególnie w okresie dojrzwania styl ten będzie osłabiony, czy nawet odrzucony, ale zasiana prawda kiedyś na nowo odżyje, a w każdym razie dziecko będzie miało się do czego powracać.

W stylu życia jest ważna wspólna płaszczyzna dla rodziców i dzieci. O wypracowanie jednego kierunku życia było zawsze trudno, a obecnie ten cel powinien rodzicom najbardziej leżeć na sercu. Trzeba, aby rodzice często powtarzali i potwierdzali swoim postępowaniem, że w naszej rodzinie żyje się tak, że u nas tego nie praktykuje się, że u nas się nie kłamie, nie kradnie, że co niedzielę chodzimy na Mszę św. Dzieci mają być tego świadome, mają tym stylem oddychać i być z tego kierunku dumne.

Ojciec Mieczysław zadał pytanie: jakie elementy składają się na ten kierunek życia i postępowania? – zawsze pierwszy jest Pan Bóg, objawiony nam przez Jezusa Chrystusa, i drugi element wynikający z pierwszego – żyjemy pomagając drugiemu człowiekowi.

Jeśli tej zasady w rodzinie nie ma, to na miejsce Boga, Jezusa Chrystusa, stawia się człowieka, a dokładniej dziecko z jego egoizmem i wygórowanym indywidualizmem. Gdy dziecko zawsze ma rację, i otrzymuje wszystko, to wzrasta w ciasnocie własnego ja.

Jeśli nie Bóg i drugi człowiek są najważniejsze, to na pierwszym miejscu stają ja, moja wygoda i szeroko rozumiana przyjemność.

Życie według zasady służby Bogu i człowiekowi prowadzi do dojrzałości, do radości. Zasada stawiania siebie w centrum i egoizm, prowadzi wcześniej, czy później do zamętu, niezadowolienia i ostatecznie do wypaczenia osobowości. A dlaczego Bóg i pomoc drugiemu człowiekowi mają być na pierwszym miejscu – mogą pytać dzieci? Bo tak postępował sam Pan Jezus. Przekazujemy bardzo jasno, że bez wiary nie ma dojrzałości, nie ma szczęścia! Jezus naprawdę tłumaczy nam wszystko, a Ewangelie są dla nas pierwszą Księgą Życia.

„Autorytet nie wyraża się poprzez rozkazywanie, ale poprzez spójność oraz świadectwo życia” – powiedział Papież Franciszek podczas Mszy św. w Domu św. Marty 14.01.2020 r.

Wychowując, miejmy wiele cierpliwości, bo człowiek wzrasta bardzo powoli i w trudzie, a pierwszą cechą miłości jest właśnie cierpliwość, jak zapisał św. Paweł (1 Kor 13, 4).

Obecnie należy mocno podkreślać olbrzymią wagę jasności zasad życia opartych na Ewangelii, a w dobie agresji i narzucania swego, potrzebę zdrowej dumy ze stylu życia naszej rodziny, który oparty jest na Ewangelii. Jasne zasady, jasne postępowanie nie równa się zamknięciu, ale jest wyrazem głębi, jaką nosimy w naszych sercach. Nie korygując egoizmu i indywidualizmu naszych dzieci wyrządzamy im wielką krzywdę, a sobie przygotowujemy samotność i duże cierpienia, głównie na starość.

Na koniec ojciec Mieczysław podał (może wymyślony) przykład.

W szkole dorastające dziecko bawi się telefonem komórkowym nie słuchając, co mówi nauczyciel. Ten reaguje zabierając telefon i kładąc na biurko. Proszę pana, będzie pan miał kłopoty – krzyczy dziecko – bo ten telefon kosztował sześć tysięcy i mama na pewno zgłosi to do pani dyrektora. I mama zgłosiła. Poczekajmy kilka lat, a może to dziecko będzie niszczyć swoją matkę, gdy kiedyś ona nie będzie tańczyć tak, jako ono będzie chciało; podobnie jak obecnie niszczy nauczyciela.

Od siebie dodaję na koniec jeszcze trzy przykłady.

1) Przed laty odwiedzaliśmy z żoną dr. nauk med. Rafała Michalika w Krakowie. W klatce schodowej jego domu urządzony był ołtarzyk. O ile pamiętam Rafał powiedział nam, zwracając uwagę na ten ołtarzyk, że każdy kto odwiedza ich dom, wie, co jest dla tych domowników najważniejsze.

2) W moim domu, jaki oddziedziczyłem po rodzicach, mieszkała lokatorka (od okresu przed II wojną światową) w jednym z czterech pokoi. Mąż jej zmarł w czasie wojny, a synowie wyprowadzili się do swoich mieszkań. Była krawcową. W południowo-wschodnim rogu tego pokoju był mały ołtarzyk z figurą Najświętszej Maryi Panny, a na odrzwiach wisiała kropielniczka. Pani Helena Placzki była wierną słuchaczką Radia Maryja i zmarła kilkanaście lat temu.

3) Z domu rodzinnego pamiętam, jak ważny był codzienny pacierz dziecka, przestrzeganie siódmego przykazania oraz nauka w szkole i udział zarówno w pracach domowych jak i na gospodarstwie. W domu nie było telewizora, a dziadek słuchał Wolnej Europy, natomiast tata Waszyngtonu.

Stanisław Waluś

Homoseksualizm – prawda i fałsz

Propagatorzy ideologii LGBT dokonujący właśnie ogólnoświatowej rewolucji światopoglądowej opierają się na podstawowym twierdzeniu, że homoseksualizm jest czymś całkowicie naturalnym i równoprawnym z heteroseksualizmem. Uznają to za dogmat oparty na solidnych podstawach naukowych i niepodlegający żadnej dyskusji. W krajach zachodnich taka dyskusja jest już praktycznie niemożliwa, ale w Polsce, gdzie istnieje jeszcze wolność słowa spróbuję z niej skorzystać i wykazać jak jest naprawdę. Ponieważ podstawowym argumentem homoaktywistów w walce z prawdą jest zarzut gołosłowności i nienaukowego podejścia, postaram się, omawiając poszczególne zagadnienia, podać źródła, z których korzystałem (liczby w nawiasach oznaczają publikacje naukowe, których spis zamieszczam na końcu według kolejności cytowania).

Skutki:	hetero	homo
jakiegokolwiek zaburzenia lękowego	22,4	40
depresja	12,9	34,5
zażywanie substancji psychoaktywnych	7,2	19,5

Początkiem rewolucji było wykreślenie homoseksualizmu z listy chorób psychicznych przez Amerykańskie Towarzystwo Psychiatryczne (APA) w 1974 roku. Odbyło się to w atmosferze skandalu, przy udziale obecnych na sali obrad działaczy organizacji gejowskich, wywierających silną presję na obradujących. Główną rolę odgrywali homoseksualni psychiatrzy. Pretekstem były wyniki skąpych badań naukowych, zawarte w następujących publikacjach: E. Hnoker, „The adjustment of the male ofert homosexual”, 1957, E. Robin, M. T. Saghir, „Male nad female hoomosexuality: Natural history”, 1971; A. C. Kinsey, W. B. Pomeroy, C. E. Martin „Sexual Behaviour in The Hhuman Male”, 1948; C. S. Ford, F. A. Beach, „Patterns of Sexual Behavior”, 1954.

To dość skromny zakres badań jak na podstawę tak poważnej decyzji. W dodatku zakwestionowano ich wartość. Badania Hooker zostały zdemaskowane jako tendencyjne i zmanipulowane, w drugich dokonano wstępnej selekcji osób pod kątem uzyskania pożądanego wyniku, w trzecim próba okazała się niereprezentatywna, a czwarte dotyczyło zachowań w kulturach pierwotnych, które niesłusznie generalizo-

wano. Badania wskazujące inne wyniki zignorowano. Zdecydował „ideologiczny nastrój czasów” (Richard Bayer *The politics of diagnosis*). Kilka lat później, gdy opadły emocje, 63 proc. członków APA w ankiecie wypowiedziało się przeciw tej decyzji, ale było już za późno. Aktywiści LGBT lobbują za wykreśleniem z listy innych zaburzeń tj. sadyzm, masochizm, pedofilia i inne.

Jakie są skutki praktykowania homoseksualnego trybu życia? Szeroki zakres badań potwierdza zdecydowanie wyższe wskaźniki dysfunkcji zdrowia psychicznego. Są to przede wszystkim:

- wyższy poziom uzależnień
- większa skłonność do samobójstw,
- wyższy poziom niemonogamicznych związków,
- wyższy poziom zakażeń drogą płciową,
- uzależnienia od seksu,
- zaburzenia osobowości,
- depresje i lęki – ogólnego poziomu patologii,
- neurotyczności.

Wynika to z analizy 42 opisów badań naukowych. Żeby zbyt nie przedłużać, zacytuję tu tylko niektóre, szczegółowe wyniki dotyczące ryzyka zaburzeń psychicznych u kobiet (w %).

Średnio poziom zaburzeń psychicznych u osób homoseksualnych jest nawet 2-4 razy wyższy niż u heteroseksualnych. Już to stawia pod znakiem zapytania słuszność wykreślenia homoseksualizmu z listy zaburzeń psychicznych.

Najgorzej przedstawia się sytuacja z HIV. W USA 49 proc. nosicieli wirusa to geje (2). Także inne choroby przenoszone drogą płciową wyglądają zatrważająco: kiła – 18-60 proc., Gonorrhea – 17 proc., Chłamydia – 13 proc. Ogólnie w populacji ludzkiej to od ułamka do 4 proc. (3). Na zwiększoną zachorowalność ma wpływ częste uszkodzanie śluzówki odbytu przy stosunkach analnych.

Działacze homoseksualni próbują przekonywać, że homoseksualizm jest wrodzony i uwarunkowany genetycznie. Z badań (stosunkowo nielicznych) tak nie wynika (wiele z nich jest kwestionowanych od strony metodycznej i interpretacyjnej). Największą próbę bliźniąt jednojajowych (5512 par) przebadali pod tym kątem Berman i Brueckner. Z badań tych nie wynika, że geny są istotnym czynnikiem warunkującym homoseksualizm. Podobne wnioski wynikają z innych dużych programów badawczych (4,5). Także badania na chromosomach nie potwierdziły genetycznego uwarunkowania homoseksualizmu. Zwolennicy tej teorii najchętniej powołują

się na badania Hamera i Deana. Są one silnie kwestionowane. Także zespół w skład którego wchodził Hamer, na innej próbie nie potwierdził wcześniejszych wyników (6). Wydaje się pewne, że predyspozycje homoseksualne warunkują czynniki środowiskowe. Potwierdza to tak wiele badań, że w krótkim artykule nie sposób ich przytoczyć. Amerykańskie Towarzystwo Psychiatryczne ignoruje je wszystkie. To jeszcze jeden dowód, że decyzja o wykreśleniu homoseksualizmu z listy chorób psychicznych miała podłoże pozamerytoryczne.

Jednym z czynników zdecydowanie zwiększających prawdopodobieństwo wystąpienia zachowań homoseksualnych w dorosłym życiu są zaburzenia tożsamości płciowej u dzieci (GID). Tu także przeprowadzono wiele badań. Np. Ritter i Terndrup (7), dowodzą, że u 3/4 chłopców, u których zdiagnozowano GID, w dorosłym wieku rozwijają się skłonności homoseksualne. Super i Bradley (8) oceniają, że tolerancja rodziców dla zachowań niezgodnych z płcią prowadzi do ich rozwoju, co rzutuje później na ich zachowaniu w dorosłości.

Czy możliwa jest terapia homoseksualizmu? Aktywiści i ideolodzy LGBT jednoznacznie twierdzą, że nie. Na skutek ich nacisków szereg krajów zakazał takich terapii. W rzeczywistości jest bardzo wiele prac potwierdzających skuteczność terapii. Przytoczę tylko jedną tabelkę z raportu NARTH (9):

Badania	Liczba osób	% osób po terapii wyznających się za heteroseksualne
Nicolosi (2000)	318	17,6
Shidlo, Schroeder (2002)	202	4
Spizer (2003)	183	95 (kobiety), 78 (mężczyźni)
Sheaffer i in. (2000)	228	70,1

Badań jest bardzo wiele, nie sposób ich wszystkich tu przytoczyć. Beata Wieczorek (10) podaje historię 87 osób, które zmieniły swoją orientację na heteroseksualną, a także odsyłacze do stron www zawierających 218 nagrań wideo ze świadectwami takich osób. Można przyjąć, że średnia skuteczność terapii jest nie mniejsza niż

30 proc., czyli podobna jak w przypadku innych schorzeń psychicznych.

Ideolodzy LGBT chętnie używają argumentu o rzekomej szkodliwości leczenia homoseksualizmu. Sumaryczne wyniki wielu badań dają następujący obraz: 1128 osób potwierdziło korzystny rezultat terapii, 276 odczuło jakieś skutki negatywne (11-16).

Bardzo poważnym problemem są tzw. homorodzicielstwo i żądania przez pary homoseksualne prawa do adopcji (w wielu krajach już niestety zrealizowane). Wszystkie badania długofalowe pokazały kłopoty z tożsamością seksualną i nonkonformizmem płciowym u dzieci wychowywanych przez osoby homoseksualne. Takie dzieci znacznie częściej stawały się też homoseksualistami. Badań jest tak wiele, że nie sposób ich tu przytoczyć. Zainteresowanych odsyłam do cytowanego już opracowania Beaty Wieczorek (10).

Reasumując, należy stwierdzić, że homoseksualizm jest zaburzeniem psychicznym a uleganie agresywnej propagandzie homolobby może mieć fatalne skutki społeczne. Szczególnie należy chronić przed tą propagandą dzieci i młodzież w okresie dojrzewania.

Bibliografia:

1. Gilman S. E., Cochran S. D., Masy V. M., Hughes M., Ostrow D., Gessler R. C., 2001. Risk of psychiatric disorders among individuals reporting same-sex sexual partners in the National Comorbidity Survey, „American Journal of Public Health”, 91(6), s. 933-939.

2. Centers for Disease Control and Prevention (CDC), 2009. Gay and bisexual man: NHIV/AIDS, <http://www.cdc.gov/nchhstp/newsroom/docs/FastFacts-MSM-FINAL508C.OMP.pdf>.

3. J.w., 2011, Sexually transmitted diseases surveillance, <http://www.cdc.gov/std/stads11/Stoch.htm>.

4. Hershberger S. L., 1997. A twin registry study of male and female sexual orientation, „The Journal of Sex Research”, 34, s. 212-222.

5. Kendler K. S., Thorton M. L., Gilman S. E., Gessler R. C., 2000, Sexual orientation in U.S. national sample of twin and nontwin sibling pairs, „American Journal of Psychiatry”, 157(11), s. 1843-1846.

6. Pattatocci A. M., Peterson C., Fulker D. W., Chętny S. S., Krugliak L., Hammer D. H., 1995. Linkage between sexual orientation and chromosome Xq28 in males but not in females, „Nature Genetics”, 11(3), s. 248-256.

7. Ritter K. Y., Terndrup A. I., 2002. Handbook of affirmative psychotherapy with lesbians and gay men, New York, London: The Guilford Press.

8. Super K. J., Bradley S. J., 1995. Gender identity disorder and psychosexual problems in children and adolescents. New York: The Guilford Press.

9. Phelan J. E., Withead N., Sutton P. M., 2009. What research shows: NATTH's response to the APA Claims on Homosexuality. A Report of the Scientific Advisory Committee of the National Association for Research and Therapy of Homosexuality. „Journal of Homosexuality”.

10. Wieczorek B. Homoseksualizm, Warszawa 2017.

11. Jones S. L., Yarhous M. A., 2007. Ex-gays? A longitudinal study of religiously mediated change in religiously mediated change in Sexual orientation, Downer's Grove: Inter Varsity Press.

12. Spiker R. L., 2003, Can some gay men and lesbians change their sexual orientation? 200 participants reporting a change their sexual orientation. „Archives of Sexual Behavior”, 32, s.403-417.

13. Nicolasi J., Nicolasi L. A., Pots R. W. Retrospective self-reports of changes in homosexual orientation: A consumer survey of conversion therapy clients, „Psychological Reports”, 86, s. 1071-1088.

14. Beckstead A. L., Morrow S. L., 2004. Hormone clients experiences of co-Verizon therapy: The need for a new testament approach, „The Counseling Psychologist”, 32, s. 651-690. van der Beek C., van Goozen S. H. M., Huntelaar J. K., Cohen-Kettenis P. T., 2009, Prenatal sex hormones (maternal and amniotic fluid) and gender-related play behavior in 13-month-old infant, „Archives of Sexual Behavior”, 38(1), s. 6-15.

15. Shildo A., Schroeder M., 2002, Changing sexual orientation: A consumer's report. „Professional Psychology: Research and Practice”, 33, s. 249-259.

16. Flentje A., Beck N. C., Cochran B. N., 2013. Sexual orientation therapy interventions: Perspectives of ex-ex-gay individuals, „The Journal of Gay & Lesbian Mental Health” 17(3), s. 256-277.

Piotr Lutyk

O Autorze: dr inż. Piotr Lutyk – leśnik, specjalista w zakresie ochrony ekosystemów, były nauczelnik Wydziału Ochrony Ekosystemów Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Warszawie.

Warto przeczytać

Ks. bp Wiesław A. Mering:

Klepsy myśli,

Wydawnictwo Duszpasterstwa Rolników, Włocławek 2019

Ze wstępu:

Czytam zgrabną książkę. A to co? Klepsy – mocium panie, lecz w litery je przerobię. Ale to nie Fredro, nie Brzechwa! Autorem jest Biskup. Zdaje się od dzieciństwa – wędrowniczek. Zna Europę, Świat. Ma bystre otwarte oczy uszy dobrze nastrojone do słuchania i serce skore do zapisywania, aby żadne słowo nie upadło na ziemię. (...)

Ks. bp. Józef Zawitkowski

Spis treści (wybrane pozycje – spośród 41):

Wielkość człowieka, 24-31 X 1993 s. 21

W Hamburgu, 27 II – 6 III 1994, s. 29

Rozmowy z Ojcem Świętym, 10-27 IX 1994, s. 38

Ojczyzna, 30 VII – 6 VIII 1995, s. 54

Czy Kościół powinien mieszać się do polityki?, 27 VIII – 3 IX 1995, s. 58

Fatimskie sanktuarium, 5-12 V 1996, s. 80

W mieście świętego Mikołaja, 29 XI – 6 XII 1998, s. 121

Ks. bp Wiesław A. Mering:

Klepsy myśli 2,

Wydawnictwo Duszpasterstwa Rolników, Włocławek 2020

Lekki, przystępny dla każdego styl, zabarwiony niekiedy kroplą humoru, pobudza do refleksji nad sprawami ważnymi, wartościami, które gwarantują ład w życiu osobistym i społecznym. Każdy kolejny tekst, niczym w soczewce, skupia wielobarwny wachlarz wspomnień i przeżyć, które stały się udziałem Biskupa Włocławskiego (...)

Ks. bp. Andrzej Suski

Spis treści (wybrane pozycje – spośród 43):

Moja wieś, s. 9

Św. Józef – patron... metafizyki, s. 25

Prawdziwa historia 4 czerwca '89, s. 66

Pan Jezus prawdziwie łączy, s. 75

Łączyć ludzkie z Bożym, s. 77

Bazylika Grobu Pańskiego, s. 89

Konklawe przeżyte w Ziemi Świętej, s. 91

Cylinder Cyrusa, s. 105

Mauzoleum Hafeza, s. 107

Wybrał Stanisław Waluś

Nie zabijaj.

Obrona życia człowieka od poczęcia do naturalnej śmierci

Dr Bawer Aondo-Akaa uniewinniony w sprawie wystawy o aborcji

Bawer Aondo-Akaa, znany działacz prolife i doktor teologii, został uniewinniony przez sąd rejonowy w Zakopanem od zarzutu wywoływania zgorszenia w miejscu publicznym. Jego rzekomą winą była organizacja wystawy informującej o prawdziwym charakterze aborcji. (...)

Jeszcze w styczniu tego roku dr Aondo-Akka został skazany na zapłatę grzywny w wysokości 1200 zł przez sąd w Nowym Sączu za powieszenie dużego billboardu prezentującego szczątki pomordowanych dzieci nienarodzonych.

<https://www.pch24.pl/dr-bawer-aondo-akaa-uniewinniony-w-sprawie-wystawy-o-aborcji,76479,i.html>

In vitro

Znaki Antychrysta.

Te słowa Benedykta XVI musiały zwrócić uwagę opinii publicznej, szczególnie, że dotyczyły one uważającego się za jakże „światłego” Zachodu. Tymczasem papież – emeryt wymienił w tym kontekście „wielkie zdobycze” współczesnego świata: mordowanie dzieci nienarodzonych, homoseksualne pseudo-małżeństwa oraz wytwarzanie ludzi w laboratoriach w ramach procedury in vitro. Jak stwierdził Benedykt XVI, nasze społeczeństwa sformułowały „antychrześcijańskie credo”, a wspomniane praktyki są przejawem „duchowej siły Antychrysta”. (...)

Redaktor wydania Marcin Austyn

https://www.pch24.pl/pch24cotydzien?utm_source=email&utm_medium=newsletter&utm_content=news-109&utm_campaign=pch24-cotydzien

Stop dla gender – tak dla planu Boga

Nie będzie zmian

Bratankowie nie zawodzą. Parlament, w którym Fidesz Viktora Orbána ma dużą większość głosów, przyjął poprawkę uniemożliwiającą transseksualistom zmianę płci w dokumentach tożsamości. Zgodnie z nią metryka i dokumenty tożsamości powinny określać „płeć biologiczną opartą na urodzeniu i genomie”. Uniemożliwia to osobom transpłciowym zmianę nazwiska i uzyskanie dokumentów z „nową tożsamością”. (...)

W.D., Niedziela, nr 22, 31 V 2020, s. 7

Od siebie: jako naukowiec i chrześcijanin (katolik) wyrażam uznanie dla parlamentu Węgier.

Stanisław Waluś

Podpisałem petycję

19 maja 2020 r. rano podpisałem petycję następującej treści na stronie

<https://www.citizengo.org/pl/>

Szanowny Panie Premierze

Bardzo prosimy o przyłączenie się do stanowiska Prezydenta Stanów Zjednoczonych Donalda J. Trumpa i zaprzestanie jakiegokolwiek finansowania Światowej Organizacji Zdrowia (WHO).

Oprócz promowania fałszywych informacji o rozprzestrzenianiu się COVID-19 w komunistycznych Chinach, WHO, w szczytowym okresie pandemii, nadal wykorzystuje nasze wpłaty dokonywane ze środków publicznych na m.in.:

- Promocję aborcji jako prawa człowieka
- Lobbowanie za legalizacją aborcji w kolejnych krajach
- Współpracę z Planned Parenthood i innymi członkami aborcyjnego lobby
- Wspieranie legalizacji prostytucji
- Zmuszanie lekarzy do przeprowadzania operacji zmiany płci u dzieci
- Promowanie standardów edukacji seksualnej, które rekomendują przekazywanie wiedzy o masturbacji dzieciom poniżej 4 roku życia...

Stanisław Waluś

Więcej o ideologii gender na stronach:

<http://www.diecezja.waw.pl/3260>

<http://www.niedlagender.pl/>

<http://www.frona.pl/a/gender-historia-i-polityka,54149.html>

<http://www.diecezja.legnica.pl/documents/237>

Ekumenizm

Nie tylko za nimi proszę, ale i za tymi, którzy dzięki ich słowu będą wierzyć we Mnie; aby wszyscy stanowili jedno, jak Ty, Ojczy, we Mnie, a Ja w Tobie, aby i oni stanowili w Nas jedno, aby świat uwierzył, żeś Ty Mnie posłał. (J 17, 20-21)

Kard. Dziwisz: św. Janowi Pawłowi II zależało na jedności chrześcijaństwa

Ojciec Święty, jak niewielu przed nim, zaangażował się całym sercem w sprawę ekumenizmu – mówił kard. Stanisław Dziwisz w sanktuarium Bożego Miłosierdzia w krakowskich Łagiewnikach. Podkreślał, że sprawa „podzielnosci od wieków uczniów Chrystusa” leżała Janowi Pawłowi II na sercu. (...)

Krakowski metropolita senior odprawił Mszę św. w kaplicy klasztornej łagiewnickiego sanktuarium, modląc się w intencji ojczyzny i za dotkniętą pandemią świat. (...)

<https://ekai.pl/kard-dziwisz-sw-janowi-pawlowi-ii-zalezalo-na-jednosci-chrzescijanstwa/>

Jestem katolikiem i Polakiem

- nie kupuję w sklepach w niedzielę
- staram się kupować polskie towary w polskich sklepach

Prymas Tysiąclecia 1901 – 1981

Kocham ojczyznę więcej niż własne serce i wszystko, co czynię dla Kościoła, czynię i dla niej.

Pod powyższym tytułem i znaczkiem ze słowami Prymasa Tysiąclecia będę z Państwem dzielił się zarówno swoimi refleksjami, jak i fragmentami artykułów zaczerpniętych z prasy i Internetu.

Stanisław Waluś

Część XLIII

#KupujŚwiadomie

**WSPIERAJ NASZE ROLNICTWO
I KRAJOWĄ GOSPODARKE**

*Gazeta Polska,
nr 19 (1395)
06.05.2020,
str. 95*

Nasze Rocznice

Lipiec 2020

610 lat temu (15 lipca 1410 r.) wojska polskolitewskie pod wodzą Władysława Jagiełły i księcia Witolda pokonały pod Grunwaldem armię krzyżacką. Na polu bitwy padł kwiat rycerstwa zakonnego, w tym również wielki mistrz Ulryk von Jungingen.

605 lat temu (4 lipca 1415 r.) na soborze w Konstancji została zakończona tzw. schizma zachodnia. Prawowitym następcą św. Piotra został wybrany kard. Otto Colonna, który przyjął imię Marcina V.

360 lat temu (10 lipca 1660 r. sejm polski podjął uchwałę o wypędzeniu z Polski arian (Braci polskich), radykalnego odłamu protestanckiego (nie uznawali bóstwa Chrystusa, byli przeciwnikami wszelkich wojen).

330 lat temu (4 lipca 1610 r.) hetman Stanisław Żółkiewski pokonał pod Kłuszynem armię moskiewską.

270 lat temu (28 lipca 1750 r.) w Lipsku zmarł Jan Sebastian Bach, jeden z najwybitniejszych kompozytorów i mistrzów gry na organach.

165 lat temu (19 lipca 1855 r.) zmarł Tomasz Zan, wybitny poeta, przyjaciel Mickiewicza. Był inicjatorem utworzenia stowarzyszeń studentów „Filomatów” i „Filaretów”. Pragnąc rozszerzyć działalność wychowawczo-patriotyczną, w 1820 r. utworzył związek „Promienistych” dla młodzieży gimnazjalnej.

145 lat temu (4 lipca 1875 r.) w Kopenhadze zmarł Hans Christian Andersen, autor najbardziej popularnych baśni dla dzieci.

130 lat temu (4 lipca 1890 r.) w krypcie w podziemiach katedry na Wawelu złożono uroczyste szczątki Adama Mickiewicza, ekshumowane z paryskiego cmentarza.

100 lat temu (11 lipca 1920 r.) przeprowadzono plebiscyt na Warmii, Mazurach i Powiślu. Na mocy postanowień traktatu wersalskiego miał on rozstrzygnąć o przynależności tych ziem do Polski, za czym opowiedziało się 2-3 proc. mieszkańców. Z wyjątkiem kilku wiosek, cały teren przypadł Niemcom. Mieszkańcy terenów objętych plebiscytem obawiali się, że w przypadku pokonania Polski przez ZSRR dostaną się w ręce Stalina, dlatego woleli głosować za Niemcami.

95 lat temu (4 lipca 1925 r.) odszedł do Pana Pier Giorgio Frassati – beatyfikowany przez Papieża Jana Pawła II.

90 lat temu (15 lipca 1910 r.) w Krakowie na placu Matejki został odsłonięty pomnik dla

uczczenia zwycięstwa grunwaldzkiego. W czasie okupacji Niemcy wysadzili pomnik w powietrze. 85 lat temu (10 lipca 1935 r.) w Spale n. Pilicą odbył się ostatni przed wojną ogólnopolski zlot harcerski. Wzięło w nim udział 25 tys. harcerzy i harcererek.

80 lat temu (7 lipca 1940 r.) w więzieniu na Montelupich Niemcy rozstrzelali 47 polskich oficerów.

80 lat temu (31 lipca 1940 r.) władze niemieckie w Generalnej Guberni wydały zakaz organizowania procesji religijnych poza obrębem kościoła.

75 lat temu (1 lipca 1945 r.) w Krakowie rozwiązała się konspiracyjna Rada Jedności Narodowej – pełniąca rolę podziemnego parlamentu. Na jej czele stał skazany w Moskwie w procesie szesnastu działaczy PPS, więzień carski Kazimierz Pużak. RJN wydała „Testament Polski walczącej”.

75 lat temu (5 lipca 1945 r.) Wielka Brytania i USA cofnęły uznanie dla rządu RP na uchodźstwie i usankcjonowały powstanie podporządkowanego komunistom Tymczasowego Rządu Jedności Narodowej w Warszawie. Po raz kolejny Polska została zdradzona przez swoich zachodnich sojuszników.

75 lat temu (6 lipca 1945 r.) zmarła Teresa Ledóchowska (ur. 29 IV 1863), założycielka Zgromadzenia Sióstr Misjonarek św. Klawera, błogosławiona.

75 lat temu (10-25 lipca 1945 r.) w obławie w okolicach Augustowa sowieckie wojska NKWD aresztowały około 2 tys. osób, 600 z nich zostało zamordowanych, a ich ciała nie odnaleziono do dzisiaj. W Gibach upamiętnia tę zbrodnię krzyż i tablice z nazwiskami pomordowanych.

Wybrała Barbara Kwaśnik

W lipcu 2020 r. pamiętamy:

11 lipca – Narodowy Dzień Pamięci Ofiar Ludobójstwa dokonanego przez ukraińskich nacjonalistów na obywatelach II Rzeczypospolitej Polskiej

12 lipca – Dzień Walki i Męczeństwa Wsi polskiej

TW „Panna” uczy demokracji

Z Arturem Stelmasiakiem, redaktorem tygodnika „Niedziela” rozmawia Zenon Baranowski.

Pisze Pan, że Jolanta Lange, prezes Stowarzyszenia na Rzecz Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego Pro Humanum, były agent komunistycznej bezpieki, otrzymuje milionowe środki od samorządu Warszawy. Osoba ta jako Jolanta

Gontarczyk rozpracowywała w Niemczech *Śługę Bożego ks. Franciszka Blachnickiego, założyciela Ruchu Światło-Życie*.

– Według moich danych, które zweryfikowałem na stronie Biura Informacji Publicznej, Centrum Wielokulturowe otrzymało dotacje w wysokości 1,85 mln zł. A głównym operatorem i pomysłodawcą tego centrum jest stowarzyszenie Pro Humanum, na którego czele stoi była agentka TW „Panna”. Najbardziej bulwersujące jest fakt, że prezydent Rafał Trzaskowski zdecydował o przyznaniu tak dużych pieniędzy w grudniu 2019 roku, czyli już po tym, jak informacja o zmianie nazwiska Jolanty Gontarczyk na Jolanta Lange została nagłośniona przez niemal wszystkie media w sierpniu 2019 roku. (...). *Nasz Dziennik*, nr 124 (6782), 29 V 2020, s. 1 i 6

Zmarli w ostatnim czasie

18 listopada 2019 r. zmarł Zbigniew Jujka

Minimum kreski, maksimum treści

Odszedł Zbigniew Jujka, rysownik, karykaturzysta, dziennikarz. Jego prace od lat towarzyszyły kolejnym numerom „Gościa Niedzielnego”. (...)

Jan Hlebowicz, Gość Niedzielnny, nr 48,

rok XCVI, 1 XII 2019, s. 53-55

2 grudnia 2019 r. zmarł

o. Maciej Adamczewski

Majestat życia

Zmarły nagle w wieku 47 lat kamilianin, ojciec Maciej Adamczewski, został pochowany w Taci-szowie k. Gliwic, gdzie rozpoczynał swoje zakonne życie. (...)

Klaudia Cwolek, Gość Niedzielnny, nr 50,

rok XCVI, 15 XII 2019, Gość Gliwicki, s. III

12 grudnia 2019 r. zmarła

s. Rafała Włodarczak

Odeszła założycielka Domów pokoju

Wychowała setki sierot, uchodźców, dzieci ulicy, małych chrześcijan i muzułmanów. W wieku 88 lat zmarła mężna elżbietanka s. Rafała Włodarczyk.

W Ziemi Świętej spędziła 52 lata. Jej szczególna misja zrodziła się, gdy po izraelsko-palestyńskiej wojnie sześciodniowej wiele dzieci zostało sierotami. (...)

Beata Zajączkowska, Gość Niedzielnny, nr 51-52,

rok XCVI, 22 XII 2019, s. 4

13 lutego 2020 r. zmarła Łucja Pnioczyńska

Pani Szensztatu

To była kobieta wielkiej klasy, w każdym wydaniu – powiedział o niej na pogrzebie o. Arkadiusz Sosna.

Łucji Pnioczyńskiej Kościół na Śląsku i w Polsce zawdzięcza przeszczepienie z Niemiec Instytutu Świeckiego Pań Szensztatu oraz powstanie w Zabrze-Rokitnicy sanktuarium Matki Jedności – wiernej kopii kapliczki Matki Bożej Trzykroć Przedziwnej w niemieckim Schönstatt, który jest kolebką Ruchu Szensztackiego. (...)

Klaudia Cwolek, Gość Niedzielnny, nr 9, rok XCVII, 1 III 2020, Gość Gliwicki, s. III

16 lutego 2020 r. zmarł Jerzy Gruza

Zmarł Jerzy Gruza

W wieku 87 lat zmarł Jerzy Gruza, reżyser teatralny i telewizyjny, twórca serialowych hitów – „Czterdziestolatka” i „Wojny domowej”. (...)

W latach 1983-1991 był dyrektorem Teatru Muzycznego w Gdyni. Na tej scenie wyreżyserował takie musicalowe przeboje jak „Skrzypek na dachu” (1984) czy – „Jesus Christ Superstar” (1987).

Szymon Babuchowski, Gość Niedzielnny, nr 8, rok XCVI, 23 II 2020, s. 11

Jestem dłużnikiem Jerzego Gruzy

Piotra Zaremba, Sieci, nr 9 (378), 24 II – 1 III 2020, s. 68

Jerzy Gruza

Katarzyna Łaniewska, Sieci, nr 9 (378), 24 II – 1 III 2020, s. 111

27 lutego 2020 r. zmarł Paweł Królikowski

Nie żyje Paweł Królikowski

Wczoraj w wieku 58 lat w wyniku choroby neurologicznej zmarł aktor Paweł Królikowski. – Był jednym z nielicznych celebrytów, który nie uległ szaleństwu politycznej poprawności – powiedział „Codziennej” Jan Pospieszalski. (...) Miał odwagę stać obok politycznego sporu, a nawet mocno dystansować się od owczego pędu, który zagarnął część świata artystycznego w szeregi KOD i anty-PiS. Na tle egoistycznego i skupionego na własnej karierze środowiska wyróżniało go to, że wraz z żoną stworzył i pielęgnował liczną rodzinę. A wiemy, ile wysiłku, miłości i czasu trzeba mieć dla piątki dzieci – powiedział „Gazecie Polskiej Codziennie” Jan Pospieszalski, który niejednokrotnie gościł Królikowskiego w programie TVP „Warto rozmawiać”. (...)

Sylwia Kołodyńska, Gazeta Polska Codziennie, nr 49 (2569), 28 II 2020, s. 15

Bardzo osobiste wspomnienie

Agata Puścikowska, Gość Niedzielnny, nr 10, rok XCVI, 8 III 2020, s. 66

Pogrzeb7

Gazeta Polska Codziennie, nr 53 (2573), 4 III 2020, s. 17

Epitafium dla śp. Pawła Królikowskiego
w kościele seminaryjnym w Warszawie
w dniu 5 marca 2020 r.

*Ks. bp. Józef Zawitkowski, Nasz Dziennik, nr 56
(6714), 7-8 III 2020, s. 28*

21 marca 2020 r. zmarł

ks. prof. Czesław Bartnik

Zmarł ks. prof. Czesław Bartnik

W wieku 91 lat zmarł ks. prof. Czesław Bartnik, wieloletni profesor dogmatyki na Wydziale Teologii KUL, filozof, twórca tzw. personalizmu uniwersalistycznego, autor ponad 3000 tekstów teologicznych i ponad 90 książek. (...)

Był członkiem Komitetu Nauk Filozoficznych PAN (1984-2020). W latach 2006-2013 wykładał w Wyższej Szkole Kultury Społecznej i Medialnej w Toruniu. Współpracował z „Naszym Dziennikiem”, często gościł także w Radiu Maryja i Telewizji Trwam.

*Szymon Babuchowski, Gość Niedzielny, nr 13,
rok XCVII, 29 III 2020, s. 5*

Nauczyciel i świadek wiary

Ks. prof. Czesław Bartnik we wspomnieniu
abp. Wacława Depo.

Niedziela, nr 14, 5 IV 2020, s. 21

Pogrzeb ks. prof. Czesława Bartnika
*MR, Nasz Dziennik, nr 70 (6728), 24 III 2020,
s. 10*

Mój testament duchowy
(fragmenty)

*Śp. ks. prof. Czesław S. Bartnik, Nasz Dziennik,
nr 70 (6720), 24 III 2020, s. 11*

Rozum i wiara

Rozmowa z ks. prof. dr. hab. Włodzimierzem
Wołyńcem, rektorem Papieskiego Wydziału
Teologicznego we Wrocławiu.

*Marek Zygmunt, Nasz Dziennik, nr 71 (6729),
25 III 2020, s. 10*

Chętnie czytałem artykuły ks. prof. dr. hab. Czesława Bartnika w Naszym Dzienniku. Niżej podaję fragmenty trzech artykułów i dwa tytuły, aby przybliżyć nieco nauczanie Księdza Profesora. W internetowym informatorze „Nauka Polska” można przeczytać o Nim:

Klasyfikacje KBN: nauki teologiczne

Specjalności: filozofia, historiologia, system
personalistyczny, teologia.

Na stronie:

<https://stacja7.pl/z-kraju/zmarl-ks-prof-czeslaw-bartnik-zasluzony-teolog-i-filozof/>

jest podsumowanie dorobku ks. prof. Bartnika:

Ks. prof. Czesław Bartnik pozostawił po sobie ponad 3200 publikacji, w tym 92 książki. Ponadto promował 62 doktoratów i 479 magisteriów

i licencjatów. Wykonał 96 recenzji doktorskich oraz 212 habilitacyjnych i profesorskich.

„Kiedy zdrową naukę odrzuca”

(...) I dalej katolicy niemieccy nie spowiadają się; w Australii i Szwajcarii liczni katolicy nie przyjmują obecności Jezusa Chrystusa w Eucharystii; w Belgii, Australii, USA i w Kanadzie żąda się błogosławienia związków homoseksualnych w świątyni itd. (...) I tak zwolennikom decentralizacji wszystko się pomieszało: i wiara z kulturą, i prawda z mitem, i teologia z socjologią. (...)

*Ks. prof. Czesław S. Bartnik, Nasz Dziennik,
nr 58 (6112), 10-11 III 2018, s. M6-M8*

Współczesne zagrożenie eucharystii

1. Eucharystia istotą Kościoła katolickiego. (...)
2. Antyeucharystyczna decentralizacja. (...)
3. Sumowanie błędów nie daje prawdy. (...) Podobnie jak Leon Wielki uczy także św. Jan Paweł II Wielki w swej opatrnościowej encyklice „Ecclesia de Eucharistia” (Watykan 2003). (...)
4. Próby odrzucenia kategorii grzechu. (...)

*Ks. prof. Czesław S. Bartnik, Nasz Dziennik,
nr 169 (6223), 24 VII 2018, s. 14-15*

Cztery współczesne bestie

(...) Pierwsza bestia. Jest to współczesna bestia, można powiedzieć, koloru różowego i tęczy, to bestia nieokiełzanego seksualizmu. (...)

Druga bestia. Jest ona, można powiedzieć, koloru złotego, to szalony pęd za „złotem” i życiem luksusowym, wystawnym i w ogóle za bogactwem, bez przestrzegania prawa i norm etycznych. (...)

Trzecia bestia. To współczesna bestia koloru czerwonego, to bestia morza krwi w dziejach.

Czwarta bestia. Bestia ta, dziś bardzo silna, wyraża się w powszechnym liberalizmie i bardzo radykalnej ateizacji całego życia jednostek i społeczeństw i otrzymuje kolor czarny. (...)

*Ks. prof. Czesław S. Bartnik, Nasz Dziennik, nr
215 (6268), 15-16 IX 2018, s. M6-M7*

„Największa jest miłość” (1 Kor 13,13)

*Ks. prof. Czesław S. Bartnik, Nasz Dziennik, nr
232 (6588), 5-6 X 2019, s. M6-M7*

Jeden Bóg, jeden Chrystus, jeden Kościół

*Ks. prof. Czesław S. Bartnik, Nasz Dziennik, nr 3
(6661), 4-5 I 2020, s. 18-20*

Z większą liczbą artykułów ks. prof. Czesława Bartnika czytelnik „Dlatego” może się zapoznać na stronie:

<https://www.polishclub.org/?s=ks.+prof.+Czeslaw+Bartnik>

Opracował Stanisław Waluś

Intencje powierzone Apostolstwu Modlitwy przez Papieża Franciszka na rok 2020

Czerwiec: Ewangelizacyjna – Droga serca: Aby wszyscy, którzy cierpią, znaleźli drogi życia, dając się poruszyć przez Serce Jezusa.

Lipiec: Powszechna – Nasze rodziny: By współczesne rodziny były wspierane miłością, szacunkiem i radą.

Krucjata Różańcowa za Ojczyznę

Codziennie przynajmniej jedna dziesiątka różańca, więcej informacji na stronie:

<http://krucjatarozancowazaojczyzne.pl>

Dyżury Zarządu Komitetu PiS w Katowicach

Czwartek w godz. 16.00 – 18.00. 40-006 Katowice, ul. Warszawska 6/305. Wśród dyżurujących są: Piotr Pietrasz i Rajmund Rał – członkowie KIK w Katowicach.

Pielgrzymki w 2020 roku

Prosimy śledzić aktualne komunikaty na stronie katowickiego KIK w Internecie

Rekolekcje w Kokoszykach

Rekolekcje Klubu Inteligencji Katolickiej w Katowicach odbędą się **od piątku do niedzieli 18 – 20 września 2020 r.** w Archidiecejalnym Domu Rekolekcyjnym w Kokoszykach. Rekolekcyjnistą: ks. dr hab. Janusz Wilk. Koszt 150 zł od osoby, a z dojazdami autobusem 200 zł.

XL Ogólnopolska Pielgrzymka KIK-ów na Jasną Górę

XL Ogólnopolska Pielgrzymka Klubów Inteligencji Katolickiej na Jasną Górę odbędzie się w sobotę 21 listopada 2020 r. Wyjazd z parafii na Tysiąclecie Dolnym o godz. 7:00, z pl. Andrzeja, przystanek koło sądu o godz. 7:15. Przyjazd około godz. 18:00. Koszt 35 zł od osoby.

ZAPISY: Andrzej Perkosz tel. 601 463754 lub Jan Mikos 32/2544060 lub 697684666 lub e-mail: mikosjan@gmail.com lub osobiście w czasie dyżurów w każdy wtorek w salce nr 2 w godz. 17-18 przy parafii na Tysiąclecie Dolnym.

Sekcja Wiedzy Religijnej – Krąg Biblijny zaprasza

W siedzibie KIK w Katowicach raz w miesiącu, w drugą środę, odbywają się interesujące spotkania. Od godz. 17.00 nasz kapelan ks. prof. Józef Kozyra, biblista, odpowiada na różne pyta-

nia związane z wiarą, religią i Kościołem. O godz. 18.00 pochylamy się nad Pismem Świętym. Szczegółowe informacje podawane są w miesięcznym programie.

Sekcja Nauka-Wiara

Spotkania odbywają się w trzecią środę miesiąca o godz. 18 w sali O.O. Oblatów, Katowice-Koszutka, ul. Misjonarzy Oblatów MN 12 (wejście od podwórza, parter). Szczegółowe informacje podawane są w miesięcznym programie.

1% podatku na rzecz KIK w Katowicach dla wsparcia chrześcijańskiej kultury

W 2021 roku będzie można przekazywać dla KIK w Katowicach 1% należnego podatku za 2020 rok na cele statutowe KIK w Katowicach.

Można przekazać dar dla KIK w Katowicach

Dziękujemy osobom, które przekazały darowiznę na cele statutowe Klubu Inteligencji Katolickiej w Katowicach w 2019 roku.

Będziemy wdzięczni za przekazanie darowizn w bieżącym roku na cele statutowe Klubu Inteligencji Katolickiej w Katowicach. Darowizny te będą mogły zostać odliczone w przyszłym roku w zeznaniu podatkowym za rok 2020 do 30 kwietnia 2021 r.”

Msze św. pierwszopiątkowe

Godz. 19.00 w Kościele Akademickim (krypta katedry Chrystusa Króla w Katowicach) wspólne z Duszpasterstwem Akademickim.

Dyżury w siedzibie KIK

W piątki od godz. 17.00 do 18.00. Prezes – pierwszy piątek miesiąca.

Składki: Od osoby pracującej 5 zł miesięcznie, co daje 60 zł na rok, od osoby niepracującej – 3 zł, co daje 36 zł na rok, wpisowe – 10 zł. O ile to jest możliwe, składki prosimy wpłacać przewodniczącemu sekcji. Można też wpłacać naszemu skarbnikowi Małgorzacie Piechoczek na posiedzeniach Zarządu lub na konto KIK w Katowicach: Klub Inteligencji Katolickiej w Katowicach Plac ks. Emila Szramka 2, 40-014 Katowice, konto ING Bank Śląski Katowice 32 1050 1214 1000 0090 3030 8622

Biblioteka KIK

Czynna w godzinach dyżurów. Zapraszamy.

Informacja o KIK w Internecie:

<http://www.kik.katowice.opoka.org.pl>

E-mail: kikkt@katowice.opoka.org.pl

*Cykl reportaży z miejsc, które zachwycają
a człowiek odczuwa Bożą obecność.*

Syrakuzy – historia Europy w pigułce

Na wschodnie wybrzeże Sycylii docierali Minojczycy z Krety, których kultura została zniszczona przez wybuch wulkanu na pobliskiej wyspie Santorini 3.500 lat temu. Następnie przybyli tu Grecy kultury mykeńskiej. Syrakuzy zostały założone w 733 r. przed Chr. przez greckich kolonistów z Koryntu. Początkowo miasto zajmowało wysepkę Ortygię.

Grota Ucho Dionizosa w kamieniołomie Latomia del Paradiso.

Kartagińczycy panowali na zachodniej Sycylii. W bitwie pod Himera w 480 r. przed Chr. Kartagińczycy zostali pokonani, a w Syrakuzach wybudowano świątynię Ateny upamiętniającą zwycięstwo. W tym miejscu stoi katedra Matki Bożej wykorzystująca mury starożytnej świątyni.

Źródło Aretuzy – naturalne wywierzysko wykorzystywane w czasach starożytnych. Rośnie tam papirus tworząc zarośla widoczne z lewej strony zdjęcia.

W 212 r. przed Chr. miasto zdobyli Rzymianie zabijając Archimedesą.

Rozwój Syrakuz nastąpił w VI w. przed Chr. po połączeniu groblą Ortygii z Sycylią. Wybudowano agorę i świątynię.

W 415 r. przed Chr. miasto liczyło 200.000 mieszkańców i było porównywalne z Atenami.

Grecki teatr z V w. przed Chr., przebudowany w III w. przed Chr. i ponownie za czasów rzymskich.

Ok. 59 r. w Syrakuzach zatrzymał się na 3 dni statek, którym przewożono św. Pawła do Rzymu (Dz 28, 11-13). Syrakuzy stały się centrum chrześcijaństwa na Sycylii. Podczas prześladowania chrześcijan, w 302 r. została tam zamordowana św. Łucja, patronka Sycylii. Miała 23 lata. Została wydana władzom przez odtrąconego zalotnika. Jej relikwie umieszczono w katedrze.

Rzymski amfiteatr (I – III w.) odkopany w 1839 r.. Długość 140 m, szerokość 119 m.

Od V wieku Sycylia była we władaniu Wandalów, Ostrogotów, a od 535 r. – Bizancjum.

W 902 r. Arabowie podbili Sycylię i założyli państwo muzułmańskie – Emirat Sycylii (965-1072) ze stolicą w Palermo. Następnie Syrakuzami zarządzili Normanowie. W 1189 r. władzę w Sycylii objął Święty Cesarz Rzymski Henryk VI. Wyspą faktycznie rządziły różne rody europejskie do czasu, gdy w 1860 r. przybył tu z wojskiem Giuseppe Garibaldi. W 1861 r. Sycylia weszła w skład Królestwa Włoch.

Ta bogata historia Syrakuz, położonych nad Morzem Jońskim, została zapisana w licznych zabytkach z czasów greckich, rzymskich i chrześcijańskich.

Syrakuzy wpisane są na Światową Listę Dziedzictwa Kulturalnego UNESCO.

Matka Boża Płacząca

Po drugiej wojnie światowej rozpoczęła się ekspansja komunizmu przedstawianego jako raj na ziemi. Taka wizja była atrakcyjna dla lewicy w wielu krajach. Żelazna kurtyna zasłaniała prawdziwe antyludzkie oblicze komunizmu i ludzie padali ofiarą sugestywnej propagandy. Lewicowi zachodni intelektualiści byli zapraszani do ZSRR, gdzie pokazywano im wzorcowe kołchozy i fabryki. Wracając do swoich krajów opisywali to, co zobaczyli.

We Włoszech rosła w siłę Włoska Partia Komunistyczna. Przywódcą partii był Palmiro Togliatti, który w latach 1939-1944 przebywał w ZSRR. Włoska Partia Komunistyczna stała się najsilniejszą nierządzącą partią komunistyczną w świecie. Prezentowała stalinowski model komunizmu i dążyła do zniszczenia Kościoła katolickiego, szczególnie atakując księży. Znało się takie powiedzenie: jeśli zobaczysz czarny punkt na horyzoncie, to od razu strzelaj.

Płaczący wizerunek Niepokalanego Serca Maryi.

Robotnik Angel Jannuso razem z żoną Antoniną, matką i bratem mieszkał w ubogim domku w Syrakuzach przy via degli Orti 11. Angel był komunistą. Na ścianie za ich łóżkiem zawisła płaskorzeźba Niepokalanego Serca Maryi, którą dostali jako prezent ślubny 21 marca 1953 r. Gipsowy odlew seryjnie produkowanego wizerunku Niepokalanej wykonał rzeźbiarz Amilcare Santini, a po wyschnięciu spryskał go lakierem, aby go później pomalować.

Spodziewająca się dziecka Antonina zachorowała na zatrucie krwi i oślepla. 29 sierpnia 1953 r. o godz. 8.30 rano Antonina spojrzała na wizerunek Maryi i zobaczyła, że Maryja płacze. Zdała sobie wtedy sprawę, że widzi i ustąpiły też inne choroby. Została cudownie uzdrowiona. Rodzina i sąsiedzi potwierdzili, że są to łzy.

Na wieść o cudzie, do ich domu przybywało wiele osób. Łzy zostały pobrane i zbadane. Komisja stwierdziła, że są to łzy ludzkie. Łzy pojawiały się przez 4 dni. Zanotowano wiele uzdrowień. 25 grudnia 1953 r. Antonina urodziła zdrowego syna.

W grudniu 1953 r. arcybiskup Palermo stwierdził cudowność tego wydarzenia, a 17 września 1954 r. potwierdził papież Pius XII. Wybudowane Sanktuarium Matki Bożej Płaczącej poświęcił Papież Jan Paweł II w 1993 r. W głównym ołtarzu jest Cudowny Wizerunek. W Sanktuarium jest też relikwiarz z łzami.

Bazylika Matki Bożej Płaczącej w Syrakuzach zwieńczona figurą Maryi.

Ten cud stał się źródłem wielu nawróceń, powrotów do Kościoła oraz porzuceń ateistycznej ideologii i przyczynił się do tego, że władzę we Włoszech nie objęli komuniści.

Tekst i zdjęcia Antoni Winiarski na podstawie pielgrzymek i wycieczek w latach 1997, 2009 i 2012.

Redagują: Barbara Kwaśnik, Jan Świtkowski, Stanisław Waluś (32-2381797, s.walus@data.pl).

Korekta: Antoni Winiarski.
Adres pocztowy: Klub Inteligencji Katolickiej w Katowicach, 40-954 Katowice 2, skr. poczt. 376. Nakład: 160 egz.